

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
„КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ”**

На правах рукопису

КРАВЧУК Олексій Олегович

УДК 342.951 (477)

**АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ
УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОЮ ВЛАСНІСТЮ В УКРАЇНІ**

12.00.07 – адміністративне право і процес;
фінансове право; інформаційне право

**Дисертація на здобуття наукового ступеня
доктора юридичних наук**

Науковий консультант
Голосніченко Іван Пантелійович
доктор юридичних наук, професор

**Київ
2014**

ЗМІСТ

Вступ	5
Розділ 1. Теоретико-методологічні засади дослідження адміністративно-правового регулювання управління державною власністю	22
1.1. Гносеологічні засади адміністративно-правового регулювання управління державною власністю	22
1.2. Методологія дослідження адміністративно-правового регулювання управління державною власністю	38
1.3. Місце адміністративно-правових норм, що регулюють управління державною власністю, в системі адміністративного права	45
Висновки до розділу 1	53
Розділ 2. Розвиток та сучасний стан державної власності як об'єкта управління	55
2.1. Розвиток правового регулювання державної власності та управління нею	55
2.2. Сучасний стан державної власності та управління нею	76
Висновки до розділу 2	90
Розділ 3. Класифікація та особливості адміністративно-правового статусу об'єктів державної власності	93
3.1. Проблеми класифікації об'єктів державної власності	93
3.2. Особливості адміністративно-правового статусу державних часток у майні господарських організацій	114
3.3. Особливості адміністративно-правового статусу майна державних підприємств, організацій, установ	131
Висновки до розділу 3	146

Розділ 4. Механізм адміністративно-правового регулювання управління державною власністю	149
4.1. Адміністративно-правові норми у сфері управління державною власністю	149
4.2. Принципи управління державною власністю	164
4.3. Адміністративно-правові відносини в управлінні державною власністю	182
4.4. Акти реалізації прав і обов'язків у сфері управління державною власністю	204
Висновки до розділу 4	224
Розділ 5. Основи теорії функцій управління державною власністю та їх адміністративно-правове регулювання	230
5.1. Управління державною власністю як функція держави	230
5.2. Система функцій управління державною власністю	239
5.3. Формування державної власності та передача об'єктів права державної власності	246
5.4. Організація володіння, користування, розпорядження об'єктами державної власності	258
5.5. Організація обліку державного майна	273
5.6. Контроль за використанням, станом та збереженням майна державної власності	292
5.7. Охорона державної власності	314
5.8. Дозвільно-погоджувальні процедури при наданні державного майна в оренду та безоплатне користування	327
5.9. Відчуження та приватизація державного майна	345
Висновки до розділу 5	355
Висновки	365

Список використаних джерел	377
Додаток А. Результати анкетування громадян щодо удосконалення управління державною власністю в Україні	424
Додаток Б. Концепція реформування адміністративно-правового регулювання управління державною власністю в Україні	433
Додаток В. Проект Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реформування системи управління державною власністю”	450

ВСТУП

Актуальність теми. Державна власність становить матеріальну основу реалізації державою її завдань і функцій. Управління державною власністю здійснюється відповідними суб'єктами з метою надання державою суспільних (публічних) послуг, що служить засобом для забезпечення реалізації загальних потреб та інтересів.

Управління державною власністю і в минулі двадцять років, і сьогодні здійснюється дискретно, тобто не системою власності в комплексі, а щодо окремих її об'єктів. Управління власністю розосереджено між різними органами та посадовими особами. Недостатньо та неефективно використовуючи такий важливий управлінський інструмент, як облік і звітність, держава на сьогодні функціонує в умовах відсутності належної інформації про обсяг, склад та вартість державного майна. Належний контроль за наявністю та ефективністю використання державного майна не забезпечується. Аналіз інформації, необхідної для прийняття рішень, проводиться нерідко в умовах невизначеності, а тому всі здійснювані реформи по суті зводилися і зводяться в основному до реорганізації, чи до надання бюджетних коштів, чи до простого перейменування або тієї ж приватизації відповідних об'єктів.

Конституція України закріпила основні засади правового регулювання відносин державної власності та управління нею. В Основному Законі містяться засадничі положення щодо місця державної власності в системі форм власності, які в Україні проголошуються рівноправними, щодо соціального призначення державної власності, щодо виключної власності Українського народу. Відповідно до статті 116 Конституції України, Кабінет Міністрів України здійснює управління об'єктами державної власності відповідно до закону [1].

Досвід сучасних європейських демократій показує, що правові основи державної власності та управління нею регулює саме адміністративне

законодавство, зокрема у Франції (Кодекс державної власності, Загальний кодекс власності осіб публічного права), Іспанії (Закон про державне надбання, Закон про майно публічної адміністрації [2–5]). Відповідні закони встановлюють порядок придбання, використання, передачі та відчуження об'єктів державної власності, планування використання такого майна та необхідної звітності. Ними визначається правовий режим окремих видів майна (нерухомого та рухомого, акцій, майнових прав тощо), і врегульовуються основи компетенції органів управління. Значна частина цих актів у європейських країнах були прийняті в середині ХХ ст., однак активна нормотворчість у цій сфері триває і сьогодні.

У деяких європейських країнах спеціальних законів, які би визначали адміністративно-правовий режим майна державної власності немає. В Італії відповідні особливості визначаються цивільним законодавством. У Німеччині діють спеціальні закони, які визначають особливості використання майна для суспільних потреб. Засади правового регулювання відносин публічної власності в європейських країнах базуються на спадщині римського права, при чому воно доктринально розділилося на два напрями. Деякі країни сприйняли доктрину публічної власності, а в інших йде мова про модифіковану приватну власність. При цьому сутність останньої полягає в поширенні на публічні речі конструкції права приватної власності з видозміною цього права за рахунок дії норм, що відносяться до публічного (адміністративного) законодавства, і саме за рахунок цього забезпечується використання публічних речей в цілях загального блага [6, с. 22–71].

В Україні правове регулювання управління державною власністю багато років засновувалося на нормативно-правових актах Кабінету Міністрів України, наказах Фонду державного майна України. Було прийнято закони лише з окремих питань управління державною власністю – в основному, звичайно, це були закони з питань приватизації. Лише в 2006 році прийнято Закон України „Про управління об'єктами державної власності”, який дав визначення цього управління та передбачив систему суб'єктів та об'єктів

управління. Однак ще й сьогодні в законодавстві з управління державною власністю існують недопустимі прогалини, зони недосконалого, „слабкого” регулювання. Законодавство не регулює порядку закріплення майна на праві господарського відання (оперативного управління) за державними підприємствами, організаціями, установами, недостатньо врегульовано порядок передачі об’єктів державної власності в межах одного органу управління. Взагалі не врегульовано правовий режим майна державної установи. Не визначено правового статусу адміністрації державного підприємства, організації, установи. Не передбачено обов’язків державних органів і їх посадових осіб, інших суб’єктів управлінських відносин щодо раціонального, цільового та ефективного використання майна державної власності. Застарілим є законодавство, що регулює питання укладення контрактів із керівниками юридичних осіб державної власності. Неврегульованість цілого ряду адміністративних процедур у сфері управління державною власністю призводить до хаотичної передачі майна, його безконтрольного використання, а подекуди – й до втрати.

Проблема управління державною власністю та її адміністративно-правового регулювання не є новою в науці адміністративного права. У 40–80-ті роки ХХ століття адміністративно-правовий аспект такого управління досліджували в спеціальних роботах О. П. Альохін, С. М. Братусь, А. В. Венедиктов, Ю. М. Козлов, В. Ф. Опришко; розгляду проблем адміністративно-правової охорони та захисту державної власності були присвячені роботи І. П. Голосніченка, В. В. Луньова, В. Л. Мусіяки, З. М. Рахліна, В. Д. Резвих, В. В. Чернікова. Незважаючи на високу наукову цінність концептуальних засад досліджень адміністративно-правового регулювання в цій сфері, розроблених зазначеними вченими, у ході глибокої перебудови правової системи після здобуття Україною незалежності, зміни суспільного ладу та політичного устрою, докорінно змінюються підходи як до правового регулювання, так і до практичного здійснення управління

державною власністю, змінюється співвідношення публічно-правових та приватно-правових підходів в управлінні державною власністю.

На рівні дисертаційного дослідження організаційно-правові засади управління державною власністю в незалежній Україні досліджені В. Л. Пількевичем. Питання адміністративно-правової охорони та захисту власності розглядали в останні роки В. Т. Білоус, В. В. Галуцько, Ю. В. Гридасов, І. О. Личенко, О. І. Никитенко та інші вчені. Варто відзначити також дисертаційні роботи П. О. Порошенка, О. П. Рябченко, В. В. Джарти, ряд робіт учених у галузі економіки та науки управління: Р. Ю. Бикова, О. С. Гриневецької, І. О. Жадан, В. К. Кублікова, Д. М. Медведева, В. Т. Плакіді, В. П. Семенюк-Самсоненко, Д. О. Чебикіна, М. В. Чечетова, М. М. Шкільняка, М. Х. Корецького, що дозволяють додатково підкреслити актуальність комплексного адміністративно-правового дослідження управління державною власністю.

Важливе значення для розробки проблеми мали також праці вчених-правознавців В. Б. Авер'янова, С. С. Алексєєва, О. Ф. Андрійко, Г. В. Атаманчука, Б. В. Бабіна, М. О. Баймуратова, В. М. Бевзенка, А. І. Берлача, Ю. П. Битяка, І. Л. Бородіна, О. П. Віхрова, Л. К. Воронової, З. С. Гладуна, І. С. Гриценка, Є. В. Додіна, В. С. Журавського, Р. А. Калюжного, О. В. Карасса, Л. Є. Кисіль, С. В. Ківалова, А. А. Козловського, М. І. Козюбри, Т. О. Коломоець, В. К. Колпакова, О. Л. Копиленка, С. М. Корнеєва, О. В. Кузьменко, В. І. Курила, Є. В. Курінного, О. М. Лощихіна, В. В. Луця, А. Р. Мацюка, Н. М. Мироненко, Р. С. Мельника, В. Я. Настюка, Н. Р. Нижник, Н. М. Онищенко, О. П. Орлюк, О. І. Остапенка, Г. І. Петрова, Д. М. Притики, В. Е. Рубаника, А. О. Селіванова, В. Ф. Сіренка, В. Д. Сорокіна, І. В. Спасибо-Фатєєвої, С. Г. Стеценка, Е. В. Талаліної, Н. П. Тиндик, Ю. О. Тихомирова, М. М. Тищенко, С. І. Файнгерша, О. І. Харитонові, В. В. Цветкова, Я. М. Шевченко, Ю. С. Шемчушенка та інших учених.

В останні роки цій важливій проблематиці належної уваги вітчизняною адміністративно-правовою наукою не приділяється. В наукових розробках, присвячених розгляду предмету адміністративного права, в сучасних підручниках з адміністративного права України питання управління державною власністю залишається поза увагою або розглядається здебільшого фрагментарно, в основному в складі державного управління економікою.

Вбачається, що такий стан речей не відповідає сучасним потребам організації та здійснення державного управління та його адміністративно-правового опосередкування. На сьогодні існує потреба у зміні парадигми юридичної науки в напрямку необхідності регулювання засобами адміністративного права суспільних відносин не лише за галузями (управління економікою, управління освітою, управління в сфері охорони надр тощо), а і за функціональною ознакою (управління державною власністю), оскільки забезпечення необхідними майновими ресурсами, їх розподіл, облік, відповідний контроль – проявляються в усіх напрямках державної діяльності щодо забезпечення конституційних прав громадян користуватися об'єктами права власності українського народу та об'єктами права державної власності відповідно до закону та їх потреб щодо управління загальними справами.

Наведене обумовлює необхідність знову підняти питання дослідження адміністративно-правових засад управління державною власністю на дисертаційному рівні.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Тема дисертаційного дослідження затверджена Вченою Радою Національного технічного університету України „Київський політехнічний інститут” 1 листопада 2010 р. (протокол № 11) та є складовою планової тематики та науково-дослідницької діяльності кафедри господарського та адміністративного права „Правове регулювання суспільних відносин в умовах демократизації української держави та інтенсифікації застосування інноваційних технологій в економічній сфері” (номер державної реєстрації 0110U006186). Робота відповідає також вимогам Закону України

„Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки” (стаття 3), Концепції адміністративної реформи в Україні, затвердженої Указом Президента України від 22 липня 1998 р. № 810/98 (розділ II), Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 р. № 385 (перелік цілей державної регіональної політики до 2020 року). Тема дисертаційного дослідження зареєстрована в Управлінні координації та планування наукових досліджень Академії правових наук України.

Мета дисертаційного дослідження полягає в тому, щоб, на основі аналізу теоретичних розробок, положень чинного законодавства, узагальнення правозастосовної практики, сучасного та історичного досвіду запропонувати концептуальний підхід до вирішення проблеми вдосконалення адміністративно-правового регулювання управління державною власністю в Україні – одного з ключових чинників зміцнення державної власності як матеріальної основи сучасної української держави.

Мета дисертаційного дослідження зумовлює необхідність розв’язання таких науково-практичних **завдань**:

- висвітлити гносеологічні засади адміністративно-правового регулювання управління державною власністю;
- виробити методологію дослідження адміністративно-правового регулювання управління державною власністю;
- визначити місце адміністративно-правових норм, що регулюють управління державною власністю, в системі адміністративного права;
- проаналізувати розвиток правового регулювання відносин державної власності та управління нею;
- охарактеризувати сучасний стан державної власності та управління нею;
- окреслити основні теоретичні та практичні проблеми класифікації об’єктів державної власності;
- з’ясувати особливості адміністративно-правового статусу державних часток у майні господарських організацій;

- визначити особливості адміністративно-правового статусу майна державних підприємств, організацій, установ;
- охарактеризувати особливості адміністративно-правових норм у сфері управління державною власністю;
- систематизувати принципи управління державною власністю;
- визначити та охарактеризувати склад адміністративно-правових відносин в управлінні державною власністю;
- дослідити акти реалізації прав і обов'язків у сфері управління державною власністю;
- розробити основи теорії функцій управління державною власністю, визначивши місце і роль такого управління серед функцій сучасної держави;
- визначити систему функцій управління державною власністю і їх співвідношення;
- охарактеризувати формування державної власності та передачу об'єктів права державної власності як функцію управління державною власністю;
- дослідити організацію володіння, користування, розпорядження об'єктами державної власності;
- висвітлити особливості організації обліку державного майна як функції управління державною власністю;
- охарактеризувати контроль за використанням, станом та збереженням майна державної власності;
- визначити теоретичні та практичні проблеми охорони державної власності;
- дослідити дозвільно-погоджувальні процедури при наданні державного майна в оренду та безоплатне користування;
- з'ясувати сутність, роль і значення відчуження та приватизації державного майна як функції управління державною власністю на сучасному етапі.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що виникають у сфері управління державною власністю.

Предметом дослідження є адміністративно-правове регулювання управління державною власністю в Україні.

Методи дослідження. Методологічну основу дослідження становить сукупність загальнонаукових та загальноправових і галузевих способів і засобів пізнання явищ правової дійсності. У дисертаційній роботі використовуються такі загальнологічні методи наукового пізнання, як аналіз, синтез, абстрагування, прогнозування, узагальнення, ідеалізація, індукція, дедукція, аналогія. Використовуються також такі загальнонаукові теоретичні методи, як формалізація, метод сходження від абстрактного до конкретного, та емпіричні методи: спостереження, вимірювання, моделювання, систематизація. У необхідних випадках у роботі використовуються також математичні та статистичні методи дослідження.

Для розробки обумовлених застосуванням структурно-логічного методу зазначених вище окремих положень дисертаційної роботи використовувались різні методи наукового пізнання. Так, з допомогою методів аналізу і синтезу, методу сходження від абстрактного до конкретного та формально-логічного методу визначено об'єкт управління державною власністю та розроблено визначення поняття такого управління і його основні принципи. Порівняльний метод використовується при розгляді у відповідних розділах дисертаційної роботи зарубіжного досвіду (підрозділи 1.3, 2.1, 4.2 та інші), а застосування історичного методу дозволяє проаналізувати розвиток правового регулювання управління державною власністю (підрозділи 2.1, 3.3). Системно-функціональний метод застосовується при розгляді управління державною власністю як функції держави, а також при розробленні правового визначення основних функцій управління державною власністю (розділ 5). При розробці відповідних функцій у необхідних випадках застосовуються методи абстрагування та ідеалізації, що дозволяють виокремити найважливіші напрями діяльності в управлінні державною власністю (підрозділи 5.3 – 5.9), метод моделювання у комплексі з логіко-юридичним методом та методом формалізації дозволяє розробити висновки і пропозиції щодо вдосконалення

адміністративно-правового регулювання відповідних функцій. При розгляді емпіричної інформації щодо стану державної власності та управління нею, яка наводиться в різних розділах дисертаційного дослідження, та аналізі цієї інформації використовуються статистичні методи порівняння абсолютних та відносних величин, методи трендового та структурного аналізу (підрозділи 2.2, 4.1, 4.2, 5.4, 5.6, 5.9 та інші). Із застосуванням методу анкетування проведено соціологічне опитування щодо удосконалення управління державною власністю в Україні, результати якого, проаналізовані з допомогою статистичних методів (додаток А до дисертаційної роботи), використовуються для підтвердження теоретичних висновків також у різних розділах дисертаційної роботи (підрозділи 2.1, 2.2, 3.1, 3.2, 4.2, 5.4, 5.5, 5.6, 5.9). При виконанні роботи використовувалися й інші методи наукового пізнання.

Зазначені методи дослідження застосовувалися у взаємозв'язку та взаємозалежності, що забезпечило об'єктивність, повноту та всебічність дослідження, достовірність отриманих наукових результатів.

Теоретичною основою дисертації є праці вітчизняних та зарубіжних правознавців з проблем теорії держави і права, адміністративного права та інших юридичних наук, які стосуються теми дослідження. Нормативну базу дисертації становлять Конституція та інші чинні закони України, інші нормативно-правові акти Президента України та органів виконавчої влади, що регламентують організацію та порядок здійснення управління державною власністю в Україні.

Емпіричну базу дослідження становлять матеріали Фонду державного майна України, Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, Державної фінансової інспекції України, інших органів управління та контролюючих органів, державних підприємств, організацій, установ, що містять вартісні, кількісні та якісні показники щодо характеристики управління державною власністю, статистичні дані, довідкові видання.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що дисертація є першим в Україні комплексним монографічним науковим дослідженням

теоретичних та практичних засад адміністративно-правового регулювання управління державною власністю в Україні. На його підставі автором сформульовано ряд нових концептуальних і важливих для вітчизняної адміністративно-правової науки та практики державного управління положень, висновків і пропозицій.

Наукову новизну дисертації складають такі основні положення, висновки і рекомендації:

уперше:

– концептуально аргументовано гносеологічний підхід до розгляду державної власності як об'єкта управління та управління державною власністю як об'єкта адміністративно-правового регулювання, який ґрунтується на доведеному положенні про те, що з огляду на сутнісні особливості держави як власника, реалізація права державної власності (володіння, користування, розпорядження певними майновими об'єктами) завжди здійснюється не безпосередньо номінальним власником (державою), а державними органами, підприємствами, організаціями, установами, які перебувають між собою в субординаційних та координаційних взаємозв'язках, і здійснюють безпосередньо відповідні правомочності як результат особливого об'єктивно необхідного організуючого владного впливу, що являє собою публічну управлінську діяльність – управління державною власністю;

– визначено регулюючу роль адміністративно-правових відносин у сфері управління державною власністю, яка полягає в тому, що вони є підставою для виникнення, зміни і припинення правовідносин іншого виду – цивільно-правових відносин щодо державного майна: саме на підставі та з урахуванням визначених в адміністративних правовідносинах прав та обов'язків відповідні суб'єкти набувають прав та обов'язків у цивільних правовідносинах, реалізують повноваження з володіння, користування, а також розпорядження об'єктами права державної власності;

– обґрунтовано положення про те, що з метою реалізації основних засад внутрішньої і зовнішньої політики, забезпечення повномірної реалізації прав і

свобод людини і громадянина, належної реалізації всіх завдань і функцій сучасної держави державна політика у сфері управління державною власністю в Україні має спрямовувати свої пріоритети не на приватизацію, а на зміцнення і розбудову цієї форми власності поряд із іншими її формами;

– вироблено авторську концепцію реформування адміністративно-правового регулювання управління державною власністю як систему адміністративно-правових заходів, належне і послідовне застосування яких є одним із найважливіших чинників, що дозволяють забезпечити зміцнення державної власності, підвищення якості публічного управління нею, а також виведення не лише управління в цій сфері, але і державного управління в усіх його сферах і галузях на сучасний самодостатній рівень: визначення на адміністративно-правовому рівні основних заходів з підвищення якості управління державною власністю та порядку їх реалізації; створення сучасного адміністративно-правового інституту управління державною власністю; впровадження та реалізація у відповідній управлінській діяльності послідовного системного підходу; належне визначення в правових нормах адміністративно-правового статусу об'єктів державної власності та суб'єктів управління, належна організація та здійснення адміністративно-правової охорони державної власності;

– доведено необхідність переведення нормативного забезпечення управління державною власністю на законодавчий рівень, тобто розміщення переважної частини норм, що встановлюють повноваження та способи дії органів виконавчої влади та інших суб'єктів у процесі управління державною власністю, в законах України;

– розроблено основи теорії функцій управління державною власністю в ринкових умовах господарювання, у межах якої визначено, що управління державною власністю є допоміжною функцією сучасної держави, яка здійснюється всіма без винятку органами держави, охоплює діяльність усієї держави в цілому; за змістом в управлінні державною власністю слід виділяти зовнішню і внутрішньоорганізаційну діяльність, що є необхідною для реалізації

в усіх сферах діяльності держави таких об'єктивно необхідних спеціальних функцій державного управління як: формування державної власності та передача об'єктів права державної власності, організація їх утримання, облік та контроль за їх наявністю та використанням, охорона державної власності та, як виняток, відчуження надлишкового майна державної власності, оплатне використання такого майна для задоволення індивідуальних потреб;

– обґрунтовано необхідність виокремлення в межах сучасного адміністративного права України адміністративно-правового інституту управління державною власністю, визначено його структуру;

– визначено адміністративно-правові заходи, необхідні для впровадження та реалізації в діяльності з управління державною власністю послідовного системного підходу на основі забезпечення повноти охоплення управлінським впливом відносин державної власності, відкритості та прозорості, стандартизації обліку і контролю;

удосконалено:

– визначення поняття управління державною власністю, під яким пропонується розуміти нормотворчу й організаційно-розпорядчу діяльність органів виконавчої влади та інших уповноважених суб'єктів з метою владно-організуючого впливу на суспільні відносини щодо володіння, користування і розпорядження майном, що належить державі (об'єктами права державної власності);

– основні принципи управління державною власністю, до яких пропонується відносити верховенство права, законність, відкритість та прозорість, забезпечення дотримання прав і свобод людини і громадянина, відповідальність, ефективність та цільове використання об'єктів державної власності, при цьому наголошується на необхідності визначення переліку та змісту основних принципів управління державною власністю в законі;

– наукові підходи до організації та здійснення адміністративно-правової охорони державної власності;

– наукові підходи до розгляду правових актів управління державною

власністю, до яких належать нормативні акти, а також акти індивідуальної регламентації прав та обов'язків суб'єктів управлінських відносин, якими здійснюється піднормативне казуальне правове регулювання суспільних відносин, відповідні суб'єкти наділяються правами або на них покладаються обов'язки у сфері управління державною власністю;

– визначення контролю у сфері управління державною власністю як урегульованого нормами адміністративного права напрямку діяльності органів виконавчої влади, їх посадових осіб та інших уповноважених суб'єктів із перевірки наявності, ефективного використання об'єктів державної власності та здійсненням функцій з управління нею, що спрямована на забезпечення дотримання законів та інших правових актів у сфері управління державною власністю, виявлення правопорушень у цій сфері, запобігання вчиненню правопорушень, а також вироблення висновків і пропозицій з удосконалення здійснення такого управління;

– визначення поняття балансоутримання як функції юридичної особи з відображення переданого їй у власність, господарське відання, оперативне управління чи на інших підставах майна в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності, що в управлінні державною власністю проявляється як важлива управлінська функція, наявність якої пов'язана з наділенням державних підприємств, організацій, установ особливими правами та обов'язками щодо майна державної власності;

отримали подальший розвиток теоретичні положення щодо:

– впливу правосвідомості державних службовців, керівників державних підприємств, організацій, установ, інших суб'єктів, що беруть участь у суспільних відносинах з управління державною власністю на професійній основі, на реалізацію їхніх прав і обов'язків у цій сфері;

– особливостей адміністративно-правового статусу державних підприємств організацій, установ, закладів, керівників цих юридичних осіб та їх заступників, адміністрації державних підприємств, установ, організацій;

– класифікації об'єктів права державної власності, поділу юридичних осіб

державної власності за методом управління;

– змісту прав держави як засновника державного унітарного підприємства на управління ним та відмінностей правового режиму майна національних акціонерних компаній, державних акціонерних компаній, інших господарських товариств із державною часткою 100% від державних унітарних підприємств, державних організацій та установ, особливостей реалізації державою в особі відповідних органів своїх повноважень з управління належними їй корпоративними правами у таких компаніях безпосередньо, без скликання зборів акціонерів;

– інвентаризації державного майна як важливого врегульованого нормами адміністративного права прояву управлінської діяльності, що забезпечує безпосередню реалізацію управлінських функцій контролю за збереженням та ефективним використанням державного майна;

– застосування в управлінні державною власністю такого важливого управлінського інструменту, як облік і звітність на основі організаційного поєднання в єдиний комплекс управлінсько-інформаційних систем, що функціонують на рівні органів управління, державних підприємств, організацій, установ.

Практичне значення отриманих результатів полягає в тому, що на основі теоретичних і прикладних досліджень визначено шляхи підвищення ефективності здійснення управління державною власністю, окреслено недоліки та запропоновані практичні шляхи удосконалення адміністративно-правового регулювання такого управління. Отримані результати мають як теоретичне, так і практичне значення, зокрема:

– у науково-дослідній сфері положення і висновки дисертації можуть бути основою для подальшої розробки шляхів вирішення проблем правового регулювання управління державною власністю в цілому, його вдосконалення в окремих сферах і галузях;

– у правотворчій діяльності – їх може бути використано для вдосконалення чинного законодавства, зокрема Конституції України, законів

України „Про управління об’єктами державної власності”, „Про приватизацію державного майна”, „Про оренду державного та комунального майна”, „Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень”, „Про передачу об’єктів права державної та комунальної власності”, „Про державно-приватне партнерство”, „Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні”, інших актів законодавства України, а також при розробленні установчих документів (положень та статутів) органів управління, державних підприємств, організацій, установ;

– у практичній діяльності – використання одержаних результатів дозволить покращити практичне здійснення уповноваженими суб’єктами управління державною власністю;

– у навчальному процесі – матеріали дисертації можуть бути застосовані для проведення лекцій, семінарських, практичних та інших видів занять та підготовки навчально-методичної літератури з дисциплін „Адміністративне право”, „Теоретичні проблеми адміністративного права”, „Адміністративне процесуальне право”, „Фінансове та банківське право”, „Публічна адміністрація”, „Місцеві державні адміністрації”, „Муніципальне право”, „Конституційне право України”, „Основи права”, а також під час підготовки та викладання спеціалізованих курсів з проблем державного управління студентам старших курсів юридичних спеціальностей та спеціальностей з державного управління, при перепідготовці та підвищенні кваліфікації державних службовців, керівників державних підприємств, установ і організацій.

Результати дисертаційного дослідження впроваджені у правотворчій діяльності Комітетом Верховної Ради України з питань верховенства права та правосуддя (акт впровадження від 7 жовтня 2014 р. № 04-15/13-2530), у практичній діяльності Фонду державного майна України в процесі управління корпоративними правами держави, державними підприємствами та організаціями, організації ведення Єдиного реєстру об’єктів державної власності, підготовці проектів законів, постанов Кабінету Міністрів України,

нормативно-правових актів Фонду державного майна України щодо удосконалення управління державною власністю (акт впровадження від 1 серпня 2013 р.), у практичній діяльності виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) при підготовці проектів рішень Київської міської ради, розпоряджень Київської міської державної адміністрації, зокрема при розробці проекту Концепції управління комунальною власністю м. Києва (акт впровадження від 1 листопада 2013 р.). Результати дисертації використані в навчально-методичному та науковому процесах Національного технічного університету України „Київський політехнічний інститут” при розробці робочих навчальних програм, проведенні лекцій та практичних занять студентів для викладання курсів „Адміністративне право”, „Теоретичні проблеми адміністративного права”, „Адміністративне процесуальне право”, „Фінансове та банківське право”, „Муніципальне право” (акт впровадження від 30 вересня 2014 р.).

Апробація результатів дисертації. Підсумки розробки проблеми в цілому, окремі її аспекти, одержані узагальнення і висновки були оприлюднені здобувачем на науково-практичних конференціях, зокрема: Всеукраїнській науково-практичній конференції „Сучасні наукові досягнення – 2008” (м. Миколаїв, 2008 р.), Всеукраїнській конференції з адміністративного права „Сучасні проблеми адміністративної реформи в Україні” (м. Запоріжжя, 2009 р.), IX Міжнародному науковому конгресі „Державне управління та місцеве самоврядування” (м. Харків, 2009 р.), V Міжнародній науково-практичній конференції „Сучасні проблеми управління” (м. Київ, 2009 р.), I Міжнародній науково-практичній конференції „Теорія і практика сучасного права” (м. Херсон, 2010 р.), Міжнародній науково-практичній конференції студентів, аспірантів та молодих учених „Актуальні питання державотворення в Україні” (м. Київ, 2011 р.), Науково-практичній конференції за міжнародною участю „Завдання державного, регіонального та муніципального управління в контексті нових реалій національного розвитку” (м. Київ, 2012 р.), Загальноросійській науково-практичній конференції „Власть и право”

(м. Тамбов, Російська Федерація, 2012 р.), V Всеукраїнській науково-теоретичній конференції „Правові реформи в Україні: проблеми та перспективи” (м. Київ, 2013 р.), VII Міжнародній науково-практичній конференції студентів, аспірантів та молодих вчених „Сучасні проблеми управління: виклики інформаційної епохи” (м. Київ, 2013 р.), IV Міжнародній науково-практичній конференції „Правове регулювання суспільних відносин в умовах демократизації Української держави” (м. Київ, 2014 р.), XVI Всеукраїнській науково-практичній конференції „Правова система в умовах розвитку сучасної державно-правової реальності: генезис та напрями вдосконалення” (м. Тернопіль, 2014 р.).

Результати дисертаційного дослідження обговорювалися також на засіданні наукового міжкафедрального семінару кафедр господарського та адміністративного права; публічного права; інформаційного права та права інтелектуальної власності факультету соціології і права Національного технічного університету України „Київський політехнічний інститут”.

Публікації. Результати дослідження висвітлено в монографії, 34 одноосібних статтях у наукових фахових виданнях з юридичних наук, без співавторства, а також у 34 інших публікаціях, що додатково висвітлюють основний зміст дисертації, та тезах науково-практичних конференцій.

Комплексний характер досліджуваної проблеми, мета, завдання та предмет дослідження зумовлюють логічну **структуру дисертаційного дослідження**. Дисертація складається зі вступу, п'яти розділів, двадцяти одного підрозділу, висновків, списку використаних джерел і додатків. Загальний **обсяг роботи** становить 460 сторінок, в т. ч. основного тексту – 376 сторінок. Список використаних джерел складається з 461 бібліографічних позицій, що викладені на 47 сторінках.

ВИСНОВКИ

За результатами дослідження в дисертації наведені теоретичні узагальнення й запропоновано концептуальний підхід до вирішення проблеми удосконалення адміністративно-правового регулювання управління державною власністю в Україні:

1. З урахуванням сутнісних особливостей держави як власника, реалізація її права власності (володіння, користування, розпорядження певними майновими об'єктами) завжди здійснюється не безпосередньо номінальним власником (державою), а державними органами, підприємствами, організаціями, установами, які перебувають між собою в субординаційних та координаційних взаємозв'язках, і здійснюють безпосередньо відповідні правомочності як результат особливого об'єктивно необхідного організуючого владного впливу, що являє собою публічну управлінську діяльність – управління державною власністю. З гносеологічної точки зору, це дозволяє розглядати державну власність як об'єкт управління, а відповідно управління державною власністю – як об'єкт адміністративно-правового регулювання.

2. З метою реалізації основних засад внутрішньої і зовнішньої політики, забезпечення повномірної реалізації прав і свобод людини і громадянина, належної реалізації всіх завдань і функцій сучасної держави, державна політика у сфері управління державною власністю в Україні має спрямовувати свої пріоритети на зміцнення і розбудову цієї форми власності поряд із іншими її формами. Необхідно на інституціональному рівні визначити, що роздержавлення майна шляхом приватизації – це вимушений захід для переходу від адміністративно-командної до ринкової економіки. Цей захід є одноразовим і продовжувати його роками – недоцільно, адже це руйнує державну власність і порушує принцип рівності всіх форм власності.

3. На сьогодні існує нагальна потреба реформування управління державною власністю, як один із напрямків здійснення якого пропонується

впровадження в життя комплексу адміністративно-правових заходів, покладених в основу Концепції реформування адміністративно-правового регулювання управління державною власністю, розробленої в ході виконання дисертаційного дослідження (додаток Б), яка передбачає послідовну реалізацію таких основних груп заходів: визначення на адміністративно-правовому рівні основних заходів з підвищення якості управління державною власністю та порядку їх реалізації; створення сучасного адміністративно-правового інституту управління державною власністю; впровадження та реалізація у відповідній управлінській діяльності ґрунтовного системного підходу; належне визначення в правових нормах адміністративно-правового статусу об'єктів державної власності та суб'єктів управління, впровадження, належна організація та здійснення адміністративно-правової охорони державної власності.

4. Основними заходами з підвищення якості управління державною власністю, що потребують адміністративно-правового визначення, є наступні:

– перегляд стратегічних галузей економіки, які мають розвиватися на базі державної власності, (віднесення до них, наприклад, діяльності аеропортів та морських портів, виробництва алкогольних напоїв та тютюнових виробів) та створення на цій основі належних умов для організації та діяльності державних підприємств та організацій, що забезпечують стабільні надходження до Державного бюджету у вигляді відрахувань частки прибутку (дивідендів);

– використання державної власності виключно для забезпечення публічних потреб;

– детальне визначення адміністративно-правового статусу центрального органу виконавчої влади, відповідального за вироблення та реалізацію державної політики у сфері управління державною власністю, інших органів управління, їх посадових осіб;

– упорядкування процедури створення, ліквідації, реорганізації державних підприємств, організацій, установ, віднесення цього питання до виключної компетенції Кабінету Міністрів України;

- організація належного обліку об'єктів державної власності, звітності про його використання, та відповідного державного контролю;
- послідовна реалізація принципів відкритості та прозорості в управлінні державною власністю, його доступність для громадського контролю, в т. ч. шляхом оприлюднення докладної інформації про наявність, стан та рух державного майна;
- реприватизація об'єктів, які були передані суб'єктам інших форм власності з порушеннями чинного законодавства, щодо яких приватизаційні зобов'язання не виконуються або приватизація яких проведена помилково;
- удосконалення системи правового регулювання державних закупівель на основі максимального її спрощення та наближення до ринкових вимог із покладанням на керівників замовників особистої відповідальності за кожну закупівлю та максимізації поточного контролю;
- збільшення бюджетних асигнувань для створення професійно підготовлених та боєздатних Збройних Сил України;
- перегляд підходів до оподаткування доходів, недопущення значного зменшення податків з великих підприємств та перекладення їх на представників середнього класу суспільства.

5. У межах сучасного адміністративного права України слід виокремлювати адміністративно-правовий інститут управління державною власністю, який має включати норми:

- щодо загальних засад управління державною власністю, в т. ч. принципів такого управління;
- які визначають адміністративно-правовий статус центрального органу виконавчої влади, відповідального за вироблення та реалізацію державної політики у сфері управління державною власністю, та інших органів управління, їх посадових осіб;
- стосовно порядку створення, реорганізації, ліквідації підприємств, організацій, установ державної власності;
- щодо порядку передачі об'єктів державної власності, в т. ч. в межах

одного органу управління, порядку закріплення державного майна;

– які регулюють порядок здійснення обліку державного майна та контролю за його використанням та збереженням;

– стосовно порядку використання громадянами та юридичними особами об'єктів виключної власності народу та об'єктів права державної власності для задоволення індивідуальних потреб;

– що встановлюють винятковість і врегульовують порядок вирішення організаційних питань щодо використання державного майна для задоволення індивідуальних потреб у таких випадках як надання його в оренду, відчуження та приватизація, а також процедури реприватизації державного майна, повернення державі цілісних майнових комплексів, що перебували в орендному користуванні.

6. Існує необхідність переведення нормативного забезпечення управління державною власністю на законодавчий рівень. Тобто основним концептуальним підходом, що впливає з конституційних приписів, має бути розміщення переважної частини правил, які встановлюють повноваження та способи дії органів виконавчої влади та інших суб'єктів у процесі управління державною власністю, в законах України.

7. Необхідним чинником забезпечення сучасного та якісного управління державною власністю є впровадження та реалізація в управлінській діяльності послідовного системного підходу – як з позиції системності суб'єктів управління, так і з позиції впорядкування об'єктів державної власності. З цією метою необхідно:

– забезпечення повноти охоплення управлінським впливом відносин державної власності, в т. ч. на основі впровадження повного єдиного реєстру об'єктів державної власності, що має містити фінансову та управлінську звітність підприємств, організацій, установ державної власності та корпоративних суб'єктів державного сектору економіки, та повну інформацію про наявність і рух державного майна по всіх органах управління та балансоутримувачах;

- покладення в основу відповідного державного реєстру принципу організаційного поєднання в єдиний комплекс управлінсько-інформаційних систем, що функціонують на рівні органів управління, державних підприємств, організацій, установ;

- стандартизація обліку, узагальнення облікової та звітної інформації, формування та надання якої суб'єктам інформаційних відносин має здійснюватись на основі єдиних організаційно-методологічних засад на рівні всієї державної власності, рівні галузі, рівні органу управління;

- забезпечення належного контролю за наявністю, ефективним використанням, станом та збереженням державного майна.

Виходячи з принципу відкритості та прозорості у сфері управління державною власністю, не може бути обмежено доступ до інформації про володіння, користування чи розпорядження державним майном.

8. В адміністративно-правових нормах має бути визначено адміністративно-правовий статус об'єктів державної власності, в т. ч. шляхом:

- урегулювання адміністративно-правового статусу державних підприємств, організацій, установ, в т. ч. органів державної влади, визначення повноважень їх керівників та адміністрації у сфері управління державною власністю;

- визначення правового режиму державного майна, порядку його закріплення та передачі, в т. ч. у межах одного органу управління, порядку інвентаризації об'єктів державної власності;

- визначення сучасного порядку призначення та укладення контрактів із керівниками державних підприємств, у яких має бути приділена особлива увага відповідальності за забезпечення ефективного використання та збереження об'єктів державної власності;

- забезпечення стандартизації у сфері підготовки та узагальнення інформації про наявність та стан об'єктів державної власності на основі належно організованої системи бухгалтерського обліку та фінансової звітності;

- заборони передачі об'єктів державної власності поза визначеними

законодавством способами, в т.ч. заборони передачі такого майна при заснуванні недержавних суб'єктів господарювання без відповідного рішення Кабінету Міністрів України.

9. У процесі реформування адміністративно-правового регулювання управління державною власністю окрема увага має бути приділена вдосконаленню організації та здійснення адміністративно-правової охорони державної власності, що, зокрема, полягає в:

– розробці адміністративно-правових засобів, спрямованих на запобігання, протидію та усунення наслідків правопорушень у сфері державної власності;

– передбаченні в законі обов'язку органів управління, їх посадових осіб щодо вжиття заходів захисту власності при виявленні відповідних правопорушень та посягань на власність, конкретизації цього обов'язку в нормах компетенційного характеру;

– забезпеченні заходів фізичного захисту об'єктів державної власності з допомогою відповідних підрозділів правоохоронних органів у межах реалізації їх основних функцій.

10. Управління державною власністю як об'єкт адміністративно-правового регулювання – нормотворча й організаційно-розпорядча діяльність органів виконавчої влади та інших уповноважених суб'єктів з метою владно-організуючого впливу на суспільні відносини щодо володіння, користування і розпорядження майном, що належить державі (об'єктами права державної власності).

11. Управління державною власністю є допоміжною функцією сучасної держави, яка здійснюється всіма без винятку державними органами, охоплює діяльність усієї держави в цілому.

За змістом в управлінні державною власністю слід виділяти зовнішню і внутрішньоорганізаційну діяльність, що є необхідними для реалізації в усіх сферах діяльності держави таких об'єктивно необхідних спеціальних функцій державного управління, як: формування державної власності та передача об'єктів права державної власності, організація володіння, користування,

розпорядження ними, облік та контроль за їх наявністю і використанням, охорона державної власності та, як виняток, відчуження надлишкового майна державної власності, оплатне використання такого майна для задоволення індивідуальних потреб.

Важливим напрямом діяльності держави є забезпечення громадянам можливості реалізації права користуватися природними об'єктами права виключної власності Українського народу та об'єктами права державної власності, що відповідно до закону здійснюється на безоплатній або оплатній основі. Право користування природними об'єктами забезпечується внутрішньоорганізаційною діяльністю у сфері управління державною власністю, а право користування об'єктами державної власності – крім цього також і реалізацією всіх названих вище функцій управління державною власністю.

12. До основних принципів управління державною власністю належать: верховенство права, законність, відкритість та прозорість, забезпечення дотримання прав і свобод людини і громадянина, відповідальність, ефективність та цільове використання об'єктів державної власності. Враховуючи широкий об'єктний склад державної власності, коло суб'єктів управлінських відносин, необхідно перелік та зміст основних принципів управління державною власністю визначити в законі.

13. Механізм адміністративно-правового регулювання управління державною власністю – система (організована в певній послідовності сукупність) правових засобів (адміністративно-правових норм, правовідносин, актів реалізації прав і обов'язків), за допомогою яких здійснюється цілеспрямований вплив на управлінські відносини, які виникають під час здійснення уповноваженими суб'єктами діяльності з управління державною власністю.

14. Регулююча роль адміністративно-правових відносин у сфері управління державною власністю полягає в тому, що вони в багатьох випадках є підставою для виникнення, зміни і припинення правовідносин іншого виду – цивільно-

правових відносин щодо державного майна. Саме на підставі та з урахуванням визначених в адміністративних правовідносинах прав та обов'язків відповідні суб'єкти набувають прав та обов'язків у цивільних правовідносинах, реалізують повноваження з володіння, користування а також розпорядження об'єктами права державної власності.

15. Організація управління державною власністю в Україні полягає, зокрема, у створенні відповідної системи суб'єктів, уповноважених на здійснення такого управління. Вирішення питань управління державною власністю в межах визначеної законом компетенції є правом і обов'язком відповідних органів управління державною власністю і їх посадових осіб.

Функції центрального органу виконавчої влади, уповноваженого на здійснення державної політики у сфері управління державною власністю, яким на сьогодні є Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, мають бути належно визначені в законі. До компетенції цього Міністерства має бути віднесено здійснення міжгалузевого управління державною власністю, в тому числі координація всіх інших органів управління в цій сфері. Окрім цього, до повноважень Міністерства має бути віднесено вирішення питань передачі державного майна (крім передачі в межах одного органу управління); питання ж створення, ліквідації, реорганізації державних підприємств, списання та передачі особливо цінного державного майна, відчуження державного майна – необхідно віднести до компетенції Кабінету Міністрів України (за поданням або погодженням Мінекономрозвитку). Для забезпечення здійснення відповідної функції в складі Міністерства економічного розвитку і торгівлі має бути визначено спеціальний департамент.

З урахуванням цього, до системи суб'єктів, уповноважених на здійснення функцій з управління державною власністю в Україні, мають належати Президент України, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, органи, що забезпечують діяльність Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері управління державною

власністю (Міністерство економічного розвитку і торгівлі України), Фонд державного майна України, інші міністерства та інші органи виконавчої влади, органи, які здійснюють управління державною власністю відповідно до повноважень, визначених окремими законами, державні господарські об'єднання, державні холдингові компанії, Національна академія наук України, галузеві академії наук, а також керівники (адміністрація) державних підприємств, організацій, установ.

16. Реалізація прав і обов'язків учасників правовідносин у сфері управління державною власністю здійснюється у формі дотримання, виконання, використання та застосування, з урахуванням впливу правосвідомості учасників відповідних суспільних відносин.

Основною формою реалізації повноважень суб'єктів управління державною власністю в Україні є правові акти управління, шляхом видання яких такими суб'єктами забезпечується здійснення організаційно-розпорядчих повноважень. Правові акти управління державною власністю значною мірою виступають актами індивідуальної регламентації прав та обов'язків суб'єктів управлінських відносин. На підставі цих актів здійснюється піднормативне казуальне правове регулювання суспільних відносин, вищезазначені суб'єкти наділяються правами або на них покладаються обов'язки у сфері управління державною власністю.

Учасники управлінських відносин у випадках, визначених безпосередньо адміністративно-правовими нормами та актами застосування права, повинні забезпечити виконання обов'язків, передбачених цими нормами та правозастосовними актами, та користуються відповідними правами.

17. Правосвідомість державних службовців, керівників державних підприємств, організацій, установ, інших суб'єктів, що беруть участь у суспільних відносинах у сфері управління державною власністю на професійній основі, є (або повинна бути) професійною, що передбачає необхідність цілеспрямованого освітньо-виховного впливу на її формування з боку держави в особі відповідних органів у процесі управління державною власністю, а також

під час підготовки спеціалістів. Найпершим, вихідним змістовним елементом правосвідомості суб'єкта права, наділеного правами й обов'язками у сфері управління державною власністю, є ставлення до такого майна як до державного, що передбачає сформування в посадових осіб, уповноважених на здійснення управління державною власністю, своєрідних деонтологічних характеристик, що включають, зокрема, і відповідні почуття обов'язку при діях від імені держави виступати виключно в інтересах держави.

У процесі правореалізації мають безпосереднє значення відповідні правові погляди, цінності, переконання та установки, що стосуються не праворозуміння взагалі, не рівня правосвідомості чи правової культури, а правові погляди та установки, що відображають відношення до конкретних правовідносин, конкретних життєвих ситуацій та відповідних приписів правових норм.

18. Особливості правового статусу керівника державного підприємства, організації, установи як органу управління державною власністю щодо відокремленої частини державного майна, закріпленої за підприємством, полягають у тому, що він не лише виконує загальні управлінські функції на такій юридичній особі, але й здійснює специфічні управлінські функції щодо управління державною власністю, притаманні лише для державного підприємства, організації, установи (зокрема повноваження щодо організації володіння, користування, розпорядження відповідною частиною державного майна, в тому числі його відчуження, списання, узгодження передачі в оренду).

Доцільно впровадити укладення контрактів з керівниками не лише державних підприємств, але і з керівниками інших юридичних осіб – державних організацій, установ, закладів, можливість укладення контрактів із якими на сьогодні передбачена законом, однак не передбачена підзаконними актами.

19. Процедура закріплення майна за державним підприємством, організацією, установою на праві господарського відання (оперативного управління), на відміну від порядку реалізації таких речових прав у цивільних правовідносинах, має врегульовуватися нормами адміністративного права, і

відповідні адміністративно-правові норми повинні передбачатися не в Цивільному та Господарському кодексах, а в законодавстві з управління державною власністю.

20. Контроль у сфері управління державною власністю – врегульований нормами адміністративного права напрямок діяльності органів виконавчої влади, їх посадових осіб та інших уповноважених суб'єктів із перевірки наявності, ефективного використання об'єктів державної власності та здійсненням функцій з управління нею, що спрямована на забезпечення дотримання законів та інших правових актів при здійсненні володіння, користування, розпорядження відповідними об'єктами, виявлення правопорушень у цій сфері, запобігання вчиненню правопорушень, а також вироблення висновків і пропозицій з удосконалення здійснення такого управління.

21. Балансоутримання – функція юридичної особи з відображення переданого їй у власність, господарське відання, оперативне управління чи на інших підставах майна в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності, що в управлінні державною власністю проявляється як важлива управлінська функція, наявність якої пов'язана з наділенням державних підприємств, організацій, установ особливими правами та обов'язками щодо майна державної власності.

22. Інвентаризація державного майна – важливий урегульований нормами адміністративного права прояв управлінської діяльності, що забезпечує безпосередню реалізацію управлінських функцій контролю за збереженням та ефективним використанням державного майна. Необхідно передбачити в законі право і обов'язок органів управління державною власністю та контролюючих органів щодо призначення і проведення інвентаризації на підпорядкованих державних підприємствах, організаціях, установах (участі в її проведенні) замість передбаченого права вимоги проведення інвентаризацій.

23. У процесі забезпечення утримання та обліку державного майна виникають питання списання та відчуження об'єктів, що не використовуються з

будь-яких причин, зокрема внаслідок втрати споживчих якостей. Списання державного майна є управлінською процедурою, що полягає у вилученні шляхом ліквідації (знищення) об'єкта державної власності з активу в установленому порядку. Відчуження державного майна – управлінська процедура, що полягає в здійсненні балансоутримувачами самостійно або за узгодженням із органом (органами) управління продажу основних засобів державної власності на конкурентних засадах. Відчуження державного майна та приватизація державного майна, відповідно до законодавства, є різними управлінськими процедурами. Оскільки при здійсненні цих процедур виникають значні управлінські ризики, у процесі контролю (як поточного, так і наступного) за наявністю та ефективним використанням об'єктів державної власності необхідно приділяти фактам списання та відчуження об'єктів державної власності особливої уваги.

З метою вдосконалення адміністративно-правового регулювання управління державною власністю існує потреба у внесенні змін до законів України „Про управління об'єктами державної власності”, „Про оренду державного та комунального майна”, „Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень”, „Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності”, „Про центральні органи виконавчої влади”, „Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні”, Господарського, Цивільного кодексів України, пропозиції щодо яких викладені в проекті Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реформування системи управління державною власністю” (додаток В).

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Конституція України. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Code du domaine de l'Etat. Електронний ресурс. Режим доступу: [<http://www.legifrance.gouv.fr/>].
3. Code général de la propriété des personnes publiques. Електронний ресурс. Режим доступу: [<http://www.legifrance.gouv.fr/>].
4. Ley del Patrimonio del Estado. Електронний ресурс. Режим доступу: [<http://www.minhap.gob.es/>].
5. Ley 33/2003, de 3 de noviembre, del Patrimonio de las Administraciones Públicas. Електронний ресурс. Режим доступу: [<http://noticias.juridicas.com>].
6. Винницький А. В. Публичная собственность / А. В. Винницький. – М., 2013. – 732 с.
7. Закон України „Про Кабінет Міністрів України”. // Офіційний вісник України. – 2014. – № 20. – Ст. 619.
8. Закон України „Про центральні органи виконавчої влади”. // Офіційний вісник України. – 2011. – № 27. – Ст. 1123.
9. Закон України „Про управління об'єктами державної власності”. // Відомості Верховної Ради України. – 2006. – № 46. – Ст. 456.
10. Рішення Конституційного Суду України від 30 вересня 2010 р. № 20-рп/2010 у справі за конституційним поданням 252 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про внесення змін до Конституції України” від 8 грудня 2004 р. № 2222-IV (справа про додержання процедури внесення змін до Конституції України). // Офіційний вісник України. – 2010. – № 72/1. – Ст. 2597.
11. Постанова Верховної Ради України „Про текст Конституції України в редакції 28 червня 1996 року, із змінами і доповненнями, внесеними законами України від 8 грудня 2004 року № 2222-IV, від 1 лютого 2011 року

№ 2952-VI, від 19 вересня 2013 року № 586-VII” // (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 11, ст.151).

12. Закон України „Про державно-приватне партнерство”. // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – № 40. – Ст. 524.

13. Закон України „Про доступ до публічної інформації”. // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 32. – Ст. 314.

14. Закон України „Про місцеве самоврядування в Україні”. // Відомості Верховної Ради України. – 1997. – № 24. – Ст. 170.

15. Цивільний кодекс України. // Офіційний вісник України. – 2003. – № 11. – Ст. 461.

16. Постанова Верховної Ради Української РСР від 15 жовтня 1990 р. „Про управління державним майном Української РСР”. // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1990. – № 44. – Ст. 594.

17. Постанова Верховної Ради України від 14 лютого 1992 р. „Про управління майном підприємств, установ та організацій, що є у загальнодержавній власності”. // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 20. – Ст. 274.

18. Декрет Кабінету Міністрів України „Про управління майном, що є у загальнодержавній власності”. // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 7. – Ст. 5219.

20. Господарський кодекс України. // Офіційний вісник України. – 2003. – № 11. – Ст. 462.

21. Советское административное право. Государственное управление и административное право. / Ред. кол. Ю. М. Козлов, Б. М. Лазарев, А. Е. Лунев, М. И. Пискотин. – М.: Юрид. Лит., 1978. – 360 с.

22. Пількевич В. Л. Організаційно-правове забезпечення управління державним майном в Україні: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.07. / В.Л.Пількевич; Ін-т держави і права ім. В.М.Корецького. – К., 2006. – 20 с.

23. Семенюк-Самсоненко В. П. Підвищення ефективності управління об'єктами державної власності в умовах реформування економічних відносин в

Україні: автореф. дис... канд. екон. наук: 08.00.03 / В.П.Семенюк-Самсоненко; Ін-т екон. та прогнозування НАН України. – К., 2009. – 18 с.

24. Биков Р. Ю. Механізми управління державним майном в Україні: автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр.: 25.00.02 / Р. Ю. Биков; Акад. муніцип. упр. – К., 2010. – 20 с.

25. Файнгерш С. И. Публичное управление государственным имуществом в Российской Федерации (административно-правовой аспект): автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.14 / С.И.Файнгерш; С.-Петербур. гос. инженер.-эконом. ун-т – С.-Петербург. – 2008. – 22 с.

26. Адміністративне право України. Академічний курс: Підруч.: У двох томах. Том 1. Загальна частина / Ред.колегія: В. Б. Авер'янов (голова). – К., 2004. – 584 с.

27. Гладун З. С. Адміністративно-правове регулювання охорони здоров'я населення в Україні: Монографія / З. С. Гладун. – К., 2007. – С. 720.

28. Атаманчук Г. В. Теория государственного управления: курс лекций / Г. В. Атаманчук. – 4-е изд., стер. – М., 2006. – 584 с.

29. Адміністративне право: підручник. / Ю. П. Битяк (кер.авт.кол.); за заг. ред. Ю. П. Битяка, В. М. Гаращука, В. В. Зуй. – Х., 2010. – 624 с.

30. Энциклопедия электронного государства. Электронный ресурс. Режим доступа: [<http://wiki.elrussia.ru>].

31. Граждан В. Д. Теория управления: Учебное пособие / В. Д. Граждан. – М., 2004. – 416 с.

32. Глазунова Н. И. Государственное и муниципальное (административное) управление: учеб. / Н. И. Глазунова. – М., 2006. – 560 с.

33. Кононенко Л. М., Литвин О. П. Адміністративне право України: курс лекцій / Л. М. Кононенко, О. П. Литвин. – К., 2007. – 330 с.

34. Тихомиров Ю. А. Управление делами общества (субъекты и объекты управления в социалистическом обществе) / Ю. А. Тихомиров. – М., 1984. – 223 с.

35. Харитоновна О. І. Адміністративно-правові відносини (проблеми теорії)

/ О. І. Харитоновна. – Одеса. – 2004. – 328 с.

36. Джарти В. В. Адміністративно-правові засади управління об'єктами державної власності в Україні: дис... канд. юрид. наук: 12.00.07 / В. В. Джарти; Київ. нац. ун-т ім. Т.Шевченка. – К., 2014. – 233 с.

37. Рубаник В. Е. Собственность в истории российской и украинской систем права: общее и особенное. (Отношения собственности в восточнославянской традиции правового регулирования: историко-правовое исследование) / В. Е. Рубаник. – Х., 2004. – 519 с.

38. Матненко А. С. Управление государственной собственностью субъекта Российской Федерации: организационно-правовые проблемы: дис... канд. юрид. наук: 12.00.02 / А. С. Матненко; Омский госуд. ун-т. – Омск, 1999. – 169 с.

39. Слепнев А. В. Государство как субъект правоотношений: дис... канд. юрид. наук: 12.00.01 / А. В. Слепнев; Российский государственный торгово-экономический университет. – М., 2009. – С. 205–206.

40. Ойзенгихт В. А. Воля и волеизъявление (очерки теории, философии и психологии права) / В. А. Ойзенгихт. – Душанбе, 1983. – С. 90–96.

41. Цветков В. В. Державне управління: сутність та ефективність / В. В. Цветков. // Академічна юридична думка. / Уклад І. Б. Усенко, Т. І. Бондарчук. / За заг. ред. Ю. С. Шемчушенка. – К., 1998. – С. 423–442.

42. Гражданское право. Том 1. Учебник. Изд.4-е, перераб. и доп. / Под ред. А. П. Сергеева, Ю. К. Толстого. – М., 1999. – 616 с.

43. Мокшина В. А. Организационно-правовые проблемы управления государственным имуществом в субъектах Российской Федерации (на примере областей Центрально-Черноземного региона): автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.14 / В. А. Мокшина; Воронежский гос. ун-т – Воронеж. – 2005. – 24 с.

44. Винницкий А. В. Административно-правовые основы управления государственной собственностью: дис... канд. юрид. наук: 12.00.14 / А. В. Винницкий; Ур. гос. юрид. акад. – Екатеринбург, 2005. – 225 с.

45. Козлов Ю. М., Фролов Е. С. Научная организация управления и право /

Ю. М. Козлов, Е. С. Фролов – М., 1986. – 248 с.

46. Алексеев С. С. Структура советского права / С. С. Алексеев. – М., 1975. – 263 с.

47. Административное право Украины: Учеб. для студ. вузов юрид. спец. / Нац. юрид. акад. Украины им. Ярослава Мудрого / Под ред. проф. Ю. П. Битяка. – 2. изд., перераб. и доп. – Х., 2003. – 576 с.

48. Тихомиров Ю. А. Публичное право. Учебник / Ю. А. Тихомиров. – М., 1995. – С. 333–334.

49. Тихомиров Ю. А. Административное право и процесс: полный курс / Ю. А. Тихомиров. – М., 2006. – 697 с.

50. Рябченко О. П. Державне управління економікою України (адміністративно-правовий аспект): автореф. дис... д-ра юрид. наук: 12.00.07 / О. П. Рябченко; Ун-т внутр. справ. – Х., 2000. – 36 с.

51. Киримова Е. А. Правовой институт (теоретико-правовое исследование): дис... канд. юрид. наук.: 12.00.01 / Е. А. Киримова; Саратовская государственная академия права. – Саратов, 1998. – 170 с.

52. Мельник Р. С. Система адміністративного права України: дис... д-ра юрид. наук: 12.00.07 / Р. С. Мельник; Харк. нац. ун-т внутр. справ. – Х., 2010. – 417 с.

53. Петров Є. В. Адміністративно-господарське право як підгалузь адміністративного права України: дис... д-ра юрид. наук: 12.00.07 / Є. В. Петров; Харк. нац. ун-т внутр. справ. – Х., 2012. – 417 с.

54. Опышко В. Ф. Правовые основы управления народным хозяйством / В. Ф. Опышко. – К, 1979. – 103 с.

55. Правовые формы межотраслевого управления. Под ред. Ю. М. Козлова. – М. – 1984. – 240 с.

56. Алехин А. П., Кармолицкий А. А., Козлов Ю. М. Административное право Российской Федерации: Учебник для студ. вузов, обуч. по спец. „Правоведение” / А. П. Алехин, А. А. Кармолицкий, Ю. М. Козлов; Московский гос. ун-т им. М. В. Ломоносова. Юрид. факультет. – М., 1997. –

С. 366–367.

57. Плакіда В.Т. Управління державною власністю: світовий досвід та реалії України: монографія / Плакіда В.Т.; НАН України, Рада по вивч. продукт. сил України. – Донецьк, 2010. – 400 с.

58. Рябченко О. П. Держава і економіка: адміністративно-правові аспекти взаємовідносин / Ред.: О. М. Бандурка; Ун-т внутр. справ. – Х., 1999. – С. 220.

59. Конституція (Основний Закон) України від 20 квітня 1978 р. Електронний ресурс. Режим доступу: [http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T000000.html].

60. Закон Української РСР „Про зміни і доповнення Конституції (Основного Закону) Української РСР”// Відомості Верховної Ради УРСР. – 1990. – № 45. – Ст. 606.

61. Закон України „Про власність”. // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1991. – № 20. – Ст. 249.

62. Закон України „Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України”. // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 38. – Ст. 562.

63. Яворська О. С. Правове регулювання відносин власності за цивільним законодавством України: Навч. посібн. / О. С. Яворська. – К., 2008. – 256 с.

64. Закон України „Про приватизацію державного майна”. // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 24. – Ст. 348.

65. Закон України „Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)”. // Відомості Верховної Ради України, 1992. – № 24. – Ст. 350.

66. Закон України „Про приватизацію державного житлового фонду”. // Відомості Верховної Ради України, 1992. – № 36. – Ст. 524.

67. Руденко Ю. М. Трансформація державної власності в перехідній економіці: автореф. дис... канд. екон. наук: 08.01.01 / Ю. М. Руденко; Київ. нац. екон. ун-т. – К., 2002. – 19 с.

68. Чечетов М. В. Державне управління приватизацією у контексті трансформації відносин власності в Україні: автореф. дис... д-ра наук з держ.

упр.: 25.00.01 / М. В. Чечетов; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. – К., 2006. – С. 4–7.

69. Білецька Н. В. Інституційна трансформація власності в аграрній економіці України / Н. В. Білецька // Вісн. Полтав. держ. аграр. акад. – 2010. – № 3. – С. 201.

70. Алексеев С. С. Право собственности. Проблемы теории / С. С. Алексеев. – М., 2012. – 240 с.

71. Указ Президента України „Про грошову реформу в Україні”. // Урядовий кур’єр. – 1996. – № 161–162.

72. Указ Президента України „Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб’єктів малого підприємництва”. // Офіційний вісник України. – 1998. – № 27. – Ст. 975.

73. Податковий кодекс України. // Офіційний вісник України. – 2010. – № 92 (ч. 1). – Ст. 3248.

74. Закон України „Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності”. // Відомості Верховної Ради України. – 2012. – № 24. – Ст. 248.

75. Проект Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу та деяких інших Законів України (щодо податкової реформи)”. Електронний ресурс. Режим доступу: [<http://rada.gov.ua/>].

76. Проект Закону України „Про реформування загальнообов’язкового державного соціального страхування та легалізацію фонду оплати праці”. Електронний ресурс. Режим доступу: [<http://rada.gov.ua/>].

77. Закон України „Про власність”. // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1991. – № 20. – Ст. 249.

78. Закон України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України у зв’язку з прийняттям Цивільного кодексу України”. // Офіційний вісник України. – 2007. – № 43. – Ст. 1703.

79. Гражданский кодекс Российской Федерации. Электронный ресурс. Режим доступа: [<http://base.garant.ru>].

80. Гражданский кодекс Республики Беларусь. Электронный ресурс. Режим доступа: [<http://pravo.by>].

81. Гражданский кодекс Республики Таджикистан. Электронный ресурс. Режим доступа: [<http://mmk.tj/ru/legislation/legislation-base/codecs/>].

82. Державний класифікатор форм власності ДК 001-94, затверджений та введений у дію наказом Державного комітету України по стандартизації, метрології та сертифікації від 22 листопада 1994 р. № 288. // Бюлетень законодавства і юридичної практики України. – 2002. – № 5.

83. Наказ Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики від 28 травня 2004 р. № 97 „Про затвердження національних стандартів України, державних класифікаторів України, національних змін до міждержавних стандартів, внесення зміни до наказу Держспоживстандарту України від 31 березня 2004 р. № 59 та скасування нормативних документів”. // Юридичний вісник України. – 2004. – № 47.

84. Наказ Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики від 26 лютого 2007 р. № 40 „Про затвердження національних стандартів, змін до національних стандартів, змін до державних класифікаторів України, скасування нормативних документів та державного класифікатора України”. Електронний ресурс. Режим доступа: [http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/FIN26480.html].

85. Колганов М. В. Собственность в период перехода к коммунизму / М. В. Колганов. – М., 1963. – 116 с.

86. Беленцов В. М. Методологія формування оптимальної структури власності як основи економічного розвитку України: автореф. дис... д-ра екон. наук : 08.00.03 / В.М.Беленцов; Ін-т економіки пром-сті НАН України. – Донецьк, 2009. – 32 с.

87. Талапина Э. В. Конституционно-правовое регулирование разграничения государственной собственности в Российской Федерации: дис...

канд. юрид. наук: 12.00.02 / Э.В.Талапина; Ин-т гос-ва и права РАН. – М. – 2000. – 258 с.

88. Конституція України. Науково-практичний коментар / редкол.: В. Я. Тацій (голова редкол.), О. В. Петришин (відп. секретар), Ю. Г. Барабаш та ін.; Нац. акад. прав. наук України. – 2-ге вид., переробл. і допов. – Х.: Право, 2011. – 1128 с.

89. Конституція України. Науково-практичний коментар / редкол.: В. Я. Тацій (голова редкол.). – Х., К., 2003. – С. 216–217.

90. Лист Фонду державного майна України від 15 серпня 2013 р. № 10-15-10398 «Щодо надання інформації про об'єкти державної власності».

91. Моніторинг ефективності управління об'єктами державної власності. Електронний ресурс. Режим доступу: [<http://www.me.gov.ua/>].

92. Аналітична довідка про роботу Фонду державного майна України та хід виконання Державної програми приватизації у I півріччі 2014 року. – К., 2014. – 76 с. Електронний ресурс. Режим доступу: [<http://www.spfu.gov.ua/>].

93. Лист Департаменту інформаційних технологій, моніторингу та прогнозування Фонду державного майна України від 15 липня 2011 р. № 15/88.

94. Лист Державної казначейської служби України від 9 серпня 2013 р. № 7-13/2889-18290; Лист Державного казначейства України від 14 липня 2011 р. № 7-04/311-10018.

95. Питома вага державного сектору в економіці. Електронний ресурс. Режим доступу: [<http://www.me.gov.ua/>].

96. Рахункова палата проаналізувала неподаткові доходи від об'єктів державної власності. Повідомлення прес-служби Рахункової палати. Електронний ресурс. Режим доступу: [<http://www.ac-rada.gov.ua/>].

97. Порошенко П. О. Правове регулювання управління державними корпоративними правами в Україні [Текст] : дис... канд. юрид. наук: 12.00.07 / Порошенко П. О.; Одеська національна юридична академія. – О., 2001. – 209 арк.

98. Катрушин Б. М. Науково-методичні основи реформування відносин

власності в Україні: автореф. дис... канд. екон. наук: 08.02.03 / Б. М. Катрушин; Наук.-дослід. екон. ін-т М-ва економіки та з питань європ. інтеграції України. – К., 2003. – 20 с.

99. Звіт про роботу Фонду державного майна України, хід та результати виконання Державної програми приватизації у 2013 році. – К., 2014. – 126 с. Електронний ресурс. Режим доступу: [<http://www.spfu.gov.ua/>].

100. Кубліков В. К., Гриневецька О. С. Управління державною власністю в Україні (регіональний аспект): моногр. / В. К. Кубліков, О. С. Гриневецька. – О., 2006. – С. 150.

101. Шкурупій Л. О. Механізм державного регулювання трансформаційної економіки України: автореф. дис... канд. екон. наук: 08.01.01 / Л. О. Шкурупій; Донец. нац. ун-т. – Донецьк, 2001. – С. 6.

102. Канов О. Державна власність в економічній системі суспільства: деякі теоретичні аспекти / О. Канов // Економіка України. – 1996. – № 2. – С. 40.

103. Чечетов М., Жадан І. Концептуальні засади управління об'єктами державної власності / М. Чечетов, І. Жадан // Економіка України. – 2005. – № 3. – С. 27.

104. Мельник Л. Ю., Корецький М. Х. Держава і власність / Л.Ю.Мельник, М.Х.Корецький. – Д.: Січ, 2002. – 409 с.

105. Lueck, Dean and Miceli, Thomas J., "Property Law" (2004). Economics Working Papers. Paper 200404. P. 10

106. Венедиктов А. В. Государственная социалистическая собственность / А. В. Венедиктов. – М.–Л., 1948. – 839 с.

107. Дягилев А. В. Управление федеральным имуществом: дис... канд. юрид. наук: 12.00.14 / А. В. Дягилев. – М., 2001. – 183 с.

108. Спасибо-Фатеева І. Деякі розсуди про юридичні особи та їх організаційно-правові форми / І. Спасибо-Фатеева // Право України. – 2007. – № 2. – С. 119 – 123.

109. Петров Д. В. Право хозяйственного ведения и право оперативного управления в системе вещных прав: дис... канд. юрид. наук: 12.00.03 /

Д. В. Петров. – Санкт-Петербург, 2002. – С. 10.

110. Корнеев С. М. Право государственной социалистической собственности в СССР / С. М. Корнеев. – М., 1964. – 268 с.

111. Алексеев С. С. Собственность – право – социализм: Полемиические заметки / С. С. Алексеев. – М.: Юрид. лит., 1989. – С. 107–108.

112. Карасс А. В. Право государственной социалистической собственности. Объекты и содержание / А. В. Карасс. – М., 1954. – 280 с.

113. Бюджетний кодекс України. // Офіційний вісник України. – 2010. – № 59. – Ст. 2047.

114. Кравчук О. Проблеми правового регулювання організації обліку державного і комунального майна, закріпленого за бюджетними установами / О. Кравчук // Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут». Політологія. Соціологія. Право: Зб. наук. праць. – 2009. – №4. – С. 145.

115. Кравчук О. О. Щодо деяких проблем адміністративно-правового регулювання господарського відання та оперативного управління майном державної та комунальної власності / О. О. Кравчук // Актуальні проблеми регіонального управління та місцевого самоврядування: Матеріали науково-практичної конференції за міжнародною участю (08.04.2011) / За заг. ред. В. К. Присяжнюка, В. Д. Бакуменка, Т. В. Іванової. – К., 2011. – У 2-х частинах. – Ч.1. – С. 94–96.

116. Єригіна Г. П. Правовий режим власних надходжень бюджетних наукових установ: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.04 / Г. П. Єригіна; НАН України; Інститут економіко-правових досліджень. – Донецьк, 2007. – С. 16–18.

117. Венедиктов А. В. Организация государственной промышленности в СССР / А. В. Венедиктов. – Л., 1961. – Т. 2. – 864 с.

118. Новікова О. С. Реалізація госпрозрахункових відносин в побутовому обслуговуванні населення (промислові види послуг): автореф. дис... канд. екон. наук: 08.00.05 / О. С. Новікова; АН України, Інститут економіки. – К., 1993. –

17 с.

119. Вацик Н. І. Облік і контроль госпрозрахункової діяльності закладів вищої освіти: автореф. дис... канд. екон. наук: 08.00.09 / Н. І. Вацик; Державна академія статистики, обліку та аудиту Держкомстату України. – К., 2008. – 18 с.

120. Кравченко В. О. Розвиток господарського розрахунку на підприємствах торгівлі: автореф. дис... канд. екон. наук: 08.00.05 / В. О. Кравченко; ДНДІТГХ. – К., 1993. – 24 с.

121. Мачуга Н. З. Облік і контроль госпрозрахункової діяльності в державних медичних закладах: проблеми методики та організації (на прикладі лікувальних закладів України): автореф. дис... канд. екон. наук: 08.06.04 / Н. З. Мачуга; Львівська комерційна академія. – Л., 2001. – 19 с.

122. Рявчик О. А. Розвиток внутрішньогосподарських товарно-грошових і госпрозрахункових відносин в аграрному секторі економіки (теоретико-методичні і прикладні аспекти): автореф. дис... д-ра екон. наук: 08.07.02 / О. А. Рявчик; УААН; Інститут аграрної економіки. – К., 1994. – 49 с.

123. Кравчук О. Проблеми класифікації юридичних осіб державної і комунальної власності як об'єктів управлінського впливу / О. Кравчук // Юридична Україна. – 2010. – №1. – С. 48–54.

124. Воронова Л. К. Фінансове право України: Підручник. – К., 2007. – 448 с.

124. Наказ Головного управління Державного казначейства України від 11 серпня 1998 р. № 63 „Про затвердження Інструкції про порядок використання і обліку позабюджетних коштів бюджетних установ та звітності про них”. // Офіційний вісник України. – 1998. – № 37. – Ст. 1368.

125. Наказ Державного казначейства України від 4 червня 2007 р. № 116 „Про втрату чинності наказу Головного управління Державного казначейства України від 11.08.98 № 63”. // Офіційний вісник України. – 2007. – № 48. – Ст. 1998.

126. Постанова Кабінету Міністрів України від 16 лютого 1998 р. № 164 „Про Положення про порядок складання єдиного кошторису доходів і видатків

бюджетної установи та організації”. // Офіційний вісник України. – 1998. – № 7. – Ст. 259.

127. Постанова Кабінету Міністрів України від 28 лютого 2002 р. № 228 „Про затвердження Порядку складання, розгляду, затвердження та основних вимог до виконання кошторисів бюджетних установ”. // Офіційний вісник України. – 2002. – № 9. – Ст. 414.

129. Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 30 серпня 2010 р. № 734 „Про затвердження Примірного статуту закладу охорони здоров'я - комунального некомерційного підприємства та Примірного договору про надання медичних послуг”. Електронний ресурс. Режим доступу: [http://moz.gov.ua/ua/portal/dn_20100830_734.html].

130. Кодекс законів про працю України. // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1971. – Додаток до № 50. – Ст. 375.

131. Постанова Кабінету Міністрів України від 19 березня 1993 р. № 203 „Про застосування контрактної форми трудового договору з керівником підприємства, що є у державній власності”. // Зібрання постанов Уряду України. – 1993. – № 6. – Ст. 121.

132. Кравчук О. О. Проблеми адміністративно-правового регулювання управління державними організаціями та установами / О. О. Кравчук // Держава і право: Зб. наук. праць. Юридичні і політичні науки. – 2010. – Випуск 50. – С. 251–258.

133. Закон України „Про систему оподаткування”. // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 39. – Ст. 510.

134. Закон України „Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України”. // Офіційний вісник України. – 2008. – № 1. – Ст. 1.

135. Закон України „Про Державний бюджет України на 2009 рік”. // Офіційний вісник України. – 2008. – № 100. – Ст. 3299.

136. Закон України „Про Державний бюджет України на 2010 рік”. // Офіційний вісник України. – 2010. – № 32. – Ст. 1155.

137. Рішення Київської міської ради від 19.07.2005 р. № 821/3396 „Про затвердження диференційованих нормативів, порядку нарахування та сплати відрахувань частки прибутку, яка підлягає зарахуванню до бюджету міста Києва підприємствами, організаціями та установами, що належать до комунальної власності міста Києва”. // Хрещатик. – 2005. – № 129.

138. Постанова Кабінету Міністрів України від 21.07.2010 р. № 610 „Про порядок відрахування у 2010 році державними унітарними підприємствами та їх об'єднаннями до державного бюджету частини чистого прибутку (доходу)”. // Офіційний вісник України. – 2010. – № 55. – Ст. 1858.

139. Закон України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Бюджетного кодексу України”. // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – № 48. – Ст. 56.

140. Закон України „Про внесення змін до Бюджетного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України”. // Офіційний вісник України. – 2010. – № 101. – Ст. 3619.

141. Постанова Кабінету Міністрів України від 23 лютого 2011 р. № 138 „Про затвердження Порядку відрахування до державного бюджету частини чистого прибутку (доходу) державними унітарними підприємствами та їх об'єднаннями”. // Офіційний вісник України. – 2011. – № 14. – Ст. 576.

142. Наказ Державної податкової адміністрації України від 16 травня 2011 р. № 285 „Про затвердження форми Розрахунку частини чистого прибутку (доходу), що підлягає сплаті до державного бюджету державними унітарними підприємствами та їх об'єднаннями”. // Офіційний вісник України. – 2011. – № 43. – Ст. 1760.

143. Закон України „Про систему оподаткування”. // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 39. – Ст. 510.

144. Кравчук О. Щодо підстав для відображення в податковій звітності показника чистого прибутку. Коментар до листа Державної податкової служби України від 29 березня 2012 р. №5529/6/15-1215 / О. Кравчук // Дебет-Кредит. – 2012. – №21. – С. 51-52.

145. Постанова Кабінету Міністрів від 16 лютого 2011 р. № 106 „Деякі питання ведення обліку податків і зборів (обов’язкових платежів) та інших доходів бюджету”. // Офіційний вісник України. – 2011. – № 12. – Ст. 508.

146. Кравчук О. Штрафи за несвоєчасну сплату податків на держдивіденди не поширюються / О. Кравчук // Дебет-Кредит. – 2012. – № 25. – С. 41.

147. Декрет Кабінету Міністрів України „Про впорядкування діяльності суб’єктів підприємницької діяльності, створених за участю державних підприємств”. // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 11. – Ст. 94.

148. Кравченко С. С. Окремі аспекти співвідношення понять права участі у товаристві та корпоративних прав / С. С. Кравченко // Держава і право: Зб. наук. праць. Юридичні і політичні науки. – 2007. – Випуск 35. – С. 392.

149. Українська охоронно-страхова компанія. Електронний ресурс. Режим доступу: [<http://www.uosk.ua/>].

150. Постанова Кабінету Міністрів України від 10 серпня 1993 р. № 615 „Про заходи щодо вдосконалення охорони об’єктів державної та інших форм власності”. // Зібрання постанов Уряду України. – 1994. – № 2. – Ст. 31.

151. Кравчук О. О. Деякі проблеми адміністративно-правового регулювання управління корпоративними правами держави та територіальних громад / О. О. Кравчук // Судова апеляція. – 2010. – № 3. – С. 25.

152. Погрібний Д. І. Корпоративні права держави: поняття, підстави виникнення, механізм реалізації: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.04 / Д. І. Погрібний; Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого. – Х., 2008. – С. 16.

153. Жадан І. О. Теоретико-методологічні засади формування системи управління державними корпоративними правами в Україні: автореф. дис... канд. наук з держ. управління: 25.00.02 / І. О. Жадан; Національна академія держ. управління при Президентові України. – К., 2004. – С. 10.

154. Мельниченко О. С. Вдосконалення організаційного механізму управління корпоративними правами держави (регіональний аспект): автореф. дис... канд. наук з держ. упр.: 25.00.02 / О. С. Мельниченко; Одеський

регіональний ін-т держ. управління Національної академії держ. управління при Президентіві України. – О., 2008. – С. 12 – 13.

155. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 10 листопада 2010 р. № 2088-р „Про розміщення Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ”. // Урядовий кур’єр, 2010. – № 221.

156. Ухвала Вищого адміністративного суду України від 22 червня 2011 р. у справі за позовом Верховного Суду України до Кабінету Міністрів України, третя особа Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ, про визнання протиправними та скасування пунктів першого та другого розпорядження Кабінету Міністрів України від 10.11.2010 р. № 2088-р „Про розміщення Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних та кримінальних справ”. Електронний ресурс. Режим доступу: [<http://reyestr.court.gov.ua/Review/16567651>].

157. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 6 червня 2012 р. № 470-р „Про передачу будівель Вищому спеціалізованому суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ”. Електронний ресурс. Режим доступу: [<http://zakon.rada.gov.ua/>].

158. Кравчук О. О. Корпоративні права держави й територіальних громад, державні і комунальні підприємства як об’єкти управління державною та комунальною власністю / О. О. Кравчук // Держава і право: Зб. наук. праць. Юридичні і політичні науки. – 2010. – Випуск 49. – С. 189–196.

159. Постанова Кабінету Міністрів України від 15.05.2000 р. № 791 «Про управління корпоративними правами держави». // Офіційний вісник України. – 2000. – № 20. – Ст. 827.

160. Закон України „Про господарські товариства”. // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 49. – Ст. 682.

161. Закон України «Про акціонерні товариства». // Офіційний вісник України. – 2008. – № 81. – Ст. 2727.

162. Постанова Кабінету Міністрів України від 11 лютого 2004 р. № 155 «Про затвердження Основних концептуальних підходів до підвищення

ефективності управління корпоративними правами держави». // Офіційний вісник України. – 2004. – № 6. – Ст. 327.

163. Наказ Фонду державного майна України від 21 червня 2004 р. № 1217 «Щодо затвердження кваліфікаційних вимог до осіб, уповноважених управляти корпоративними правами держави». // Державний інформаційний бюлетень про приватизацію. – 2004. – № 8.

164. Наказ Фонду державного майна України від 10 червня 2004 р. № 1115 «Про затвердження Порядку регулярної оцінки діяльності осіб (не державних службовців), уповноважених управляти корпоративними правами держави». // Державний інформаційний бюлетень про приватизацію. – 2004. – № 8.

165. Указ Президента України від 3 жовтня 1992 р. № 493/92 „Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади”. // Урядовий кур’єр. – 1992. – № 42–43.

166. Ухвала Харківського апеляційного господарського суду від 19 червня 2007 р. у справі № АС40/35-07. Електронний ресурс. Режим доступу: [http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/SO3396.html].

167. Кравчук О. Дочірнє підприємство ДАКу не є суб’єктом державного сектора економіки. Судова практика. / О. Кравчук // Дебет-кредит. – 2008. – № 27. – С. 43.

168. Постанова Господарського суду міста Києва від 23 жовтня 2007 р. у справі № 45/504-А-38/260-А. Електронний ресурс. Режим доступу: [<http://reyestr.court.gov.ua/Review/1084329>].

169. Кравчук О. КМУ вправі давати розпорядження НАКу від імені держави (акціонера). Судова практика. / О. Кравчук // Дебет-кредит. – 2008. – № 27. – С. 42.

170. Кравчук О. Про частину чистого прибутку (коментар до листа Державної податкової служби України від 30 вересня 2011 р. № 1920/7/15-1215) / О. Кравчук // Дебет-кредит. – 2011. – № 44. – С. 52–53.

171. Закон України „Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні”. // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 13. –

Ст. 110.

172. Саракун І. Б. Здійснення корпоративних прав учасниками (засновниками) господарських товариств (цивільно-правовий аспект): автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.03 / І. Б. Саракун; НДІ приватного права і підприємництва Академії правових наук України. – К., 2008. – С. 14.

173. Алехин А. П. Предприятие в системе отраслевого управления (административно-правовые вопросы) / А. П. Алехин. – М., 1977. – 192 с.

174. Корнеев С. М. Имущественная самостоятельность предприятий в условиях экономической реформы / С. М. Корнеев. – М., 1969. – 104 с.

175. Луць В. В. Право оперативного управления в современных условиях / В. В. Луць // Право собственности в условиях совершенствования социализма. – М., 1989. – С. 69–70.

176. Кобытов С. О. Юридическая природа права хозяйственного ведения: дис... канд. юрид. наук: 12.00.03 / С. О. Кобытов. – Ярославль, 2000. – С. 138–139.

177. Кряжевских К. П. Право оперативного управления и право хозяйственного ведения по российскому гражданскому праву: дис... канд. юрид. наук: 12.00.03 / К. П. Кряжевских. – М., 2003. – С. 7.

178. Максимов В. А. Право хозяйственного ведения субъектов системы Министерства внутренних дел Российской Федерации: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.03 / В. А. Максимов; С.-Петерб. ун-т МВД РФ. – СПб., 2007. – С. 8.

179. Сараев Д. В. Право оперативного управления имуществом публичных учреждений-юридических лиц по гражданскому законодательству Российской Федерации: дис... канд. юрид. наук: 12.00.03 / Д. В. Сараев. – М., 2004. – С. 170.

180. Селецкая С. Б. Право хозяйственного ведения и право оперативного управления как элементы правового положения унитарного предприятия: дис... канд. юрид. наук: 12.00.03 / С. Б. Селецкая; Казан. гос. ун-т. им. В.И.Ульянова-Ленина. – Казань, 2006. – С. 10–11, 154–155.

181. Сугак А. Я. Правовой режим имущества, закрепленного на праве

оперативного управления и праве хозяйственного ведения за юридическими лицами: на примере г. Москвы: дис... канд. юрид. наук: 12.00.03 / А. Я. Сугак; Московский институт экономики, политики и права. – М., 2006. – 215 с.

182. Хатунцев О. А. Право оперативного управления и право хозяйственного ведения в системе органов внутренних дел: дис... канд. юрид. наук: 12.00.13 / О. А. Хатунцев; Академия управления МВД России. – М, 1998. – 182 с.

183. Юнусов Р. А. Право оперативного управления имуществом юридических лиц в современных условиях: дис... канд. юрид. наук: 12.00.03 / Р. А. Юнусов; Рос. гос. гуманитар. ун-т. – М., 2009. – 191 с.

184. Нижник Н.Р. Правовое регулирование государственно-управленческих отношений: дис... докт. юрид. наук: 12.00.02 / Н.Р.Нижник; РАУправления. Центр государства и права. – М., 1992. – 379 с.

185. Кравчук О. О. Деякі питання господарського відання та оперативного управління майном державної власності / О. О. Кравчук // Держава і право: Зб. наук. праць. Юридичні і політичні науки. – 2011. – Випуск 52. – С. 218–224.

186. Право собственности в СССР / Проблемы, дискуссии, предложения. / Под ред. Ю. К. Толстого, В. Ф. Яковлева. М., 1989. – 288 с.

187. Закон України „Про підприємства в Україні”. // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1991. – № 24. – Ст. 272.

188. Закон України „Про підприємництво”. // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1991. – № 14. – Ст. 168.

189. Государственное управление социалистической общенародной собственностью (административно-правовой аспект проблемы. Под ред. проф. Ю.М.Козлова. – М., 1983. – 272 с.

190. Richard c. Schneider, jr., Developments in Soviet property law. Fordham International Law Journal. Vol. 13: 446 (1989). P. 452.

191. Цивільне право України: Загальна частина: Підручник. / В. Г. Фазикош, С. Б. Булеца, Р. Б. Олійник та ін.; за ред. В. Г. Фазикоша, С. Б. Булеци. – К., 2010. – С. 417–418.

192. Цивільне та сімейне право України: підруч. / За ред. Харитонova Є. О., Голубєвої Н. Ю. – К., 2009. – С. 341.
193. Енциклопедія цивільного права України / Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького; відп. ред. Я. М. Шевченко. – К., 2009. – С. 666–667.
194. Кравчук О. О. Проблеми правового регулювання процедур закріплення державного майна на праві оперативного управління та господарського відання / О. О. Кравчук // Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут». Політологія. Соціологія. Право: Зб. наук. праць – 2011. – №1. – С. 183–188.
195. Постанова Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2007 р. № 1314 „Про затвердження Порядку списання об’єктів державної власності”. // Офіційний вісник України. – 2007. – № 86. – Ст. 3168.
196. Явич Л. С. К вопросу о предмете и методе правового регулирования / Л. С. Явич // Вопросы общей теории советского права. Сборник статей под ред. проф. С. Н. Братуся. – М., Госюриздат. – 1960. – С. 44–66.
197. Алексеев С. С. Право: азбука – теория – философия: Опыт комплексного исследования / С. С. Алексеев. – М., 1999. – 712 с.
198. Голосніченко І.П. Попередження корисливих проступків засобами адміністративного права. – К.: Вища шк., 1991. – 207 с.
199. Кубко Є.Б. Сучасний механізм адміністративно-правового регулювання: методологія вдосконалення. // Актуальні проблеми сучасної науки в дослідженнях молодих учених. – Сімферополь, 2005. – Спеціальний випуск у 2 ч. – ч. 2. – С. 100–107.
200. Шейндлин Б.В. Норма права и правоотношение. // Вопросы общей теории советского права. Сборник статей под ред. проф. С.Н.Братуся. – М., Госюриздат. – 1960. – с. 121 – 148.
201. Кравчук О. Механізм адміністративно-правового регулювання управління майном державної та комунальної власності / О. Кравчук // Сучасні проблеми адміністративної реформи в Україні: Тези доповідей Всеукраїнської конференції з адміністративного права, м.Запоріжжя, 05-06 березня 2009 р. / За

заг. ред. С. М. Тимченка і Т. О. Коломоєць. – Запоріжжя, 2009. – С. 62–64.

202. Голосниченко І. П. Предупреждение корыстных правонарушений средствами административно-правового воздействия: актуальные проблемы теории и практики: автореф. дис... д-ра юрид. наук: 12.00.02 / І. П. Голосниченко; Институт государства и права им. В. М. Корецкого. – К., 1991. – 43 с.

203. Земельний кодекс України. // Офіційний вісник України. – 2001. – № 46. – Ст. 2038.

204. Закон України „Про передачу об’єктів права державної та комунальної власності”. // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 34. – Ст. 228.

205. Закон України „Про оренду державного та комунального майна”. // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 30. – Ст. 416.

206. Закон України „Про оренду землі”. // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 46-47. – Ст. 280.

207. Закон України „Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні”. // Офіційний вісник України. – 1999. – № 33. – Ст. 1706.

208. Константи́й О. В. Джерела адміністративного права України: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.07 / О. В. Константи́й; Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого. – Х., 2000. – 19 с.

209. Рибалка Н. О. Адміністративно-правові аспекти діяльності Президента України: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.07 / Н. О. Рибалка; Акад. упр. М-ва внутр. справ. – К., 2009. – С. 9, 14

210. Указ Президента України від 24.12.2010 № 1199/2010 „Деякі питання організації роботи міністерств, інших центральних органів виконавчої влади”. // Офіційний вісник Президента України. – 2010. – № 34. – Ст. 1087.

211. Постанова Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2008 р. № 777 „Про проведення конкурсного відбору керівників державних суб’єктів господарювання”. // Офіційний вісник України. – 2008. – № 68. – Ст. 2266.

212. Постанова Кабінету Міністрів України від 6 червня 2007 р. № 803 „Про затвердження Порядку відчуження об’єктів державної власності”. //

Офіційний вісник України. – 2007. – № 43. – Ст. 1714.

213. Постанова Кабінету Міністрів України від 19.06.2007 р. № 832 „Про затвердження Порядку здійснення контролю за виконанням функцій з управління об’єктами державної власності та критеріїв визначення ефективності управління об’єктами державної власності”. // Офіційний вісник України. – 2007. – № 45. – Ст. 1839.

214. Постанова Кабінету Міністрів України від 23 лютого 2011 р. № 145 „Деякі питання безоплатної передачі основних засобів”. // Офіційний вісник України. – 2011. – № 14. – Ст. 583.

215. Постанова Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2000 р. № 1919 «Про порядок відчуження та реалізації військового майна Збройних Сил». // Офіційний вісник України. – 2001. – № 1-2 (ч.1). – Ст. 26.

216. Постанова Кабінету Міністрів України від 29 серпня 2002 р. № 1282 „Про затвердження Порядку вилучення і передачі військового майна Збройних Сил”. // Офіційний вісник України. – 2002. – № 36. – Ст. 1690.

217. Постанова Кабінету Міністрів України від 4 серпня 2000 р. № 1225 „Про затвердження Положення про порядок обліку, зберігання, списання та використання військового майна у Збройних Силах”. // Офіційний вісник України. – 2000. – № 32. – Ст. 1366.

219. Постанова Верховної Ради України від 07 липня 1992 р. № 2558-ХІІ „Про тимчасове положення про Фонд державного майна України”. // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 39. – Ст. 581.

220. Закон України „Про Фонд державного майна України”. // Відомості Верховної Ради України. – 2012. – № 28. – Ст. 311.

221. Наказ Фонду державного майна України від 8 листопада 2005 р. № 2946 „Про затвердження Положення про порядок здійснення контролю за розпорядженням активами, що належать господарським товариствам”. // Офіційний вісник України. – 2006. – № 10. – Ст. 644.

222. Наказ Фонду державного майна України від 12 квітня 2002 р. № 667 „Про затвердження Положення про порядок реструктуризації підприємств”. //

Офіційний вісник України. – 2002. – № 19 . – Ст. 967.

223. Наказ Фонду державного майна України від 10 червня 2004 р. № 1115 „Про затвердження Порядку регулярної оцінки діяльності осіб (не державних службовців), уповноважених управляти корпоративними правами держави”. // Державний інформаційний бюлетень про приватизацію. – 2004. – № 8.

224. Наказ Державного казначейства України від 29 листопада 2010 р. № 447 „Про затвердження Типової інструкції про порядок списання майна бюджетних установ”. // Офіційний вісник України. – 2011. – № 2. – Ст. 126.

225. Наказ Державного казначейства України, Міністерства економіки України від 10 серпня 2001 р. № 142/181 „Про затвердження Типової інструкції про порядок списання матеріальних цінностей з балансу бюджетних установ”. // Офіційний вісник України. – 2001. – № 38. – Ст. 1745.

226. Указ Президента України від 8 квітня 2011 р. № 446 „Про Положення про Міністерство фінансів України”. // Офіційний вісник Президента України. – 2011. – № 11. – Ст. 610.

227. Наказ Міністерства фінансів України від 14 жовтня 2011 р. № 1297 „Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Державного казначейства України від 29.11.2010 № 447”. // Офіційний вісник України. – 2011. – № 88. – Ст. 3214.

228. Наказ Міністерства енергетики та вугільної промисловості України від 29 липня 2011 р. № 332 „Про затвердження Порядку розпорядження державним майном, що належить до сфери управління Міністерства енергетики та вугільної промисловості України”. // Відомості Міністерства вугільної промисловості України. – 2011. – № 7.

229. Наказ Державного агентства України з управління державними корпоративними правами та майном від 2 лютого 2012 р. № 11 „Про затвердження Порядку прийняття Агентством держмайна України рішень щодо списання державного майна”. Електронний ресурс. Режим доступу: [http://ppa.gov.ua/regulatory_assets/agency_documents/30409/]

230. Сорокин В. Д. Избранные труды / В. Д. Сорокин. – СПб., 2005. – 1086

с.

231. Лата Н. Ф. Адміністративно-правове регулювання нормотворчої діяльності органів виконавчої влади: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.07 / Н. Ф. Лата; Нац. акад. держ. податк. служби України. – Ірпінь, 2004. – С. 12.

232. Горбунова Л. М. Підзаконні нормативно-правові акти: організаційно-правові питання забезпечення законності: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.07 / Л. М. Горбунова; Київ. нац. екон. ун-т. – К., 2005. – С. 13.

233. Кравчук О. Джерела адміністративно-правового регулювання управління майном державної власності / О. Кравчук. – Юридична Україна. – 2011. – № 10. – С. 15–21.

234. Коломоець Т. О., Баранчик П. О. Принципи адміністративного права / Т. О. Коломоець, П. О. Баранчик. – Запоріжжя, 2012. – 203 с.

235. Адміністративне право України: Навч. посібник у 2-х томах / Галуцько В. В., Олефір В. І., Пихтін М. П. та ін.; за заг. ред. В. В. Галуцька. – Херсон, 2011. – Т. 1.: Загальне адміністративне право. – 320 с.

236. Галуцько В. В. Адміністративно-правова охорона права власності в Україні: автореф. дис... д-ра юрид. наук: 12.00.07 / В. В. Галуцько; Харк. нац. ун-т внутр. справ. – Х., 2009. – 35 с.

237. Погрібняк С. П. Основоположні принципи права: автореф. дис... д-ра юрид. наук: 12.00.01 / С. П. Погребняк; Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого. – Х., 2009. – С. 27.

238. Заєць А. П. Правова держава в Україні: концепція і механізми реалізації: автореф. дис... д-ра юрид. наук: 12.00.01 / А. П. Заєць; Київ. ун-т ім. Т. Шевченка. – К., 1999. – 36 с.

239. Головатий С. П. Верховенство права: ідея, доктрина, принцип: автореф. дис... д-ра юрид. наук: 12.00.01 / С. П. Головатий; Ін-т законодавства Верхов. Ради України. – К., 2008. – С. 27.

240. Колодій А. М. Конституція і розвиток принципів права України (методологічні питання): автореф. дис... д-ра юрид. наук: 12.00.01; 12.00.02. / А. М. Колодій; Київ. ун-т ім. Т.Шевченка. – К., 1999. – С. 5.

241. Гудима Н. В. Принципи відкритості і прозорості в діяльності органів державного управління України: основи правового регулювання: монографія / Н. В. Гудима. – Друге видання: доповнене і перероблене. – Черкаси, 2011. – 248 с.

242. Серьогін В. О. Конституційний принцип гласності у діяльності органів державної влади України: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.02. / В. О. Серьогін; Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого. – Х., 1999. – С. 5.

243. Спасибо-Фатеева І. Замітки цивіліста про тенденції пізнання права власності / І. Спасибо-Фатеева // Право України. – 2011. – № 5. – С. 29.

244. Закон України „Про Державний бюджет України на 2012 рік”. // Офіційний вісник України. – 2011. – № 100/1. – Ст. 3696.

245. Закон України „Про Державний бюджет України на 2013 рік”. // Офіційний вісник України. – 2012. – № 97. – Ст. 3903.

246. Закон України „Про Державний бюджет України на 2014 рік”. // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 9. – Ст. 93.

247. Recommendation CM/Rec(2007)7 of the Committee of Ministers to member states on good administration (Adopted by the Committee of Ministers on 20 June 2007 at the 999bis meeting of the Ministers' Deputies). Електронний ресурс. Режим доступу: [<https://wcd.coe.int/>].

248. Бюджетний кодекс України. // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 37-38. – Ст. 189.

249. Афанасьев В.Г. Научное управление обществом (опыт системного исследования). – М., 1973. с. 296.

250. Постановление Совета Министров СССР от 4 октября 1965 г. №731 „Об утверждении Положения о социалистическом государственном производственном предприятии”. // СП СССР. – 1965. – № 19-20. – Ст. 155.

251. Кравчук О. О. Щодо ефективності та цільового використання державного майна / О. О. Кравчук // Бюлетень Міністерства юстиції України. – 2013. – № 1. – С. 50–58.

252. Медведєв Д. М. Розвиток державного сектора економіки в Україні: автореф. дис... канд. екон. наук: 08.02.03 / Д. М. Медведєв; НАН України. Ін-т економіки пром-сті. – Донецьк, 2006. – 20 с.

253. Шкільняк М. М. Механізм управління державною власністю в системі національної економіки: автореф. дис... д-ра екон. наук: 08.00.03 / М. М. Шкільняк; Терноп. нац. екон. ун-т. – Т., 2009. – 38 с.

254. Козюбра Н. И. Социалистическое право и общественное сознание / Н. И. Козюбра. – К., 1979. – 208 с.

255. Алексеев С. С. Проблемы теории права: курс лекций в двух томах / С. С. Алексеев. – Свердловск. – 1972. – Т. 1. – 396 с.

256. Адміністративне право України в сучасних умовах (виклики початку ХХІ століття): монографія / Галунько В. В. [та ін.]; за заг. ред. д-ра юрид. наук, доц. В. В. Галунька. – 2010. – 378 с.

257. Курило В. І. Адміністративні правовідносини у сільському господарстві України: автореф. дис... д-ра юрид. наук: 12.00.07. / В. І. Курило; Нац. ун-т держ. податк. служби України. – К., 2008. – 39 с.

258. Братусь С. Н. О разграничении гражданского и административного права / С. Н. Братусь // Проблемы гражданского и административного права. – Л., 1962. – С. 39–62.

259. Козлов Ю. М. Административные правоотношения / Ю. М. Козлов. – М., 1976. – 184 с.

260. Горьова С. Л. Норми адміністративного права (проблеми теорії та практики нормотворення): автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.07 / С. Л. Горьова; Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого. – Х., 2000. – 18 с.

261. Остапенко О. І. Особливості адміністративно-правових відносин / О. І. Остапенко // Актуальні проблеми сучасної науки в дослідженнях молодих учених. – Сімферополь, 2005. – Спеціальний випуск у 2 ч. – Ч. 1. – С. 125–128.

262. Нижник Н. Р. Правовое регулирование государственно-управленческих отношений: автореф. дис. д-ра юрид. наук: 12.00.02 /

Н. Р. Нижник; Российская академия управления. – М., 1992. – 44 с.

263. Основин В. С. Советские государственно-правовые отношения / В.С.Основин. – М. – 1965. – 168 с.

264. Коренев А. П. Административное право России. Учебник. В 3-х частях / А. П. Коренев – М., 1999. – Часть I. – 280 с.

265. Курінний Є. В. Предмет і об'єкт адміністративного права України: характеристика категорій в умовах системного реформування: дис... д-ра юрид. наук: 12.00.07 / Є. В. Курінний; Національна академія внутрішніх справ України. – К., 2004. – 428 с.

266. Настюк В. Я. Проблеми законодавчого регулювання адміністративно-правових режимів / В. Я. Настюк. // Проблеми законності. – 2009. – № 100. – С. 234–241.

267. Петров Г. И. Советские административно-правовые отношения / Г. И. Петров. – Л., 1972. – 148 с.

268. Лазарев Б. М. Компетенция органов управления / Б. М. Лазарев. – М. – 1972. – 280 с.

269. Пількевич В. Л. Організаційно-правове забезпечення управління державним майном в Україні: дис... канд. юрид. наук: 12.00.07. / В. Л. Пількевич; Ін-т держави і права ім. В.М.Корецького. – К., 2006. – 220 с.

270. Указ Президента України від 13 квітня 2011 р. №451/2011 „Про Положення про Державне агентство України з управління державними корпоративними правами та майном”. // Офіційний вісник України. – 2011. – № 29. – Ст. 1257.

271. Постанова Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 р. № 459 „Питання Міністерства економічного розвитку і торгівлі”. // Офіційний вісник України. – 2014. – № 77. – Ст. 116.

272. Кравчук О. О. Організаційна система управління майном державної власності в Україні / О. О. Кравчук // Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут». Політологія. Соціологія. Право: Зб. наук. праць. – 2011. – №3. – С. 156–161.

273. Мосієнко Ю. Фіскальна децентралізація як визначальна тенденція у реформуванні міжбюджетних відносин / Ю. Мосієнко // Актуальні теоретико-методологічні та організаційно-практичні проблеми державного управління: Матеріали наук.-практ. конф. за міжнар. участю. Київ, 28 трав. 2004 р.: у 2 т. / За заг.ред. В. І. Лугового, В. М. Князева. – К.: Вид-во НАДУ, 2004. – Т. 2. – С. 205–207.

274. Закон України „Про особливості правового режиму діяльності Національної академії наук України, галузевих академій наук та статусу їх майнового комплексу”. // Офіційний вісник України. – 2002. – №10. – Ст. 467.

275. Закон України „Про правовий режим майна у Збройних Силах України”. // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 48. – Ст. 407.

276. Закон України «Про особливості управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі». // Відомості Верховної Ради України. – 2012. – № 4. – Ст. 23.

277. Указ Президента України від 6 квітня 2011 р. № 404/2011 „Про Положення про Державне агентство України з питань кіно”. // Офіційний вісник Президента України. – 2011. – № 10. – Ст. 557.

278. Указ Президента України від 8 квітня 2011 р. № 444/2011 „Про Положення про Державне агентство України з туризму та курортів”. // Офіційний вісник України. – 2011. – № 29. – Ст. 1252.

279. Указ Президента України від 9 грудня 2010 р. № 1085/2010 „Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади”. // Офіційний вісник Президента України. – 2010. – № 32. – Ст. 1026.

280. Указ Президента України від 24 грудня 2012 р. № 726/2012 „Про деякі заходи з оптимізації системи центральних органів виконавчої влади”. // Офіційний вісник України. – 2012. – № 99. – Ст. 3998.

281. Постанова Кабінету Міністрів України від 23 березня 2014 р. № 94 „Про реорганізацію Міністерства промислової політики”. // Офіційний вісник України. – 2014. – № 31. – Ст. 845.

282. Закон України „Про правовий режим майна, що забезпечує діяльність

Верховної Ради України”. // Відомості Верховної Ради України. – 1997. – № 19. – Ст. 140.

283. Никитенко О. І. Адміністративно-правовий захист власності в Україні: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.07 / О. І. Никитенко; Українська академія внутрішніх справ. – К., 1996. – 24 с.

284. Постанова Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2005 р. № 1121 „Про затвердження Методики проведення інвентаризації об’єктів державної власності”. // Офіційний вісник України. – 2005. – № 48. – Ст. 2998.

285. Фонд держмайна: результативність є, критерії ж її оцінки – недосконалі. Повідомлення прес-служби Рахункової палати. Електронний ресурс. Режим доступу: [<http://www.ac-rada.gov.ua/control/main/uk/publish/article/16739900>].

286. Закон України „Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців”. // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 31-32. – Ст. 263.

287. Фалькина Т. Ю. Формы реализации права и механизм их осуществления: дис... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Т. Ю. Фалькина; Уральский юрид. ин-т МВД РФ. – Екатеринбург, 2007. – 235 с.

288. Алексеев С. С. Механизм правового регулирования в социалистическом государстве / С. С. Алексеев. – М, 1966. – 188 с.

289. Гриценко І. С. Становлення і розвиток наукових поглядів на основні інститути вітчизняного адміністративного права: Монографія / І. С. Гриценко. – К., 2007. – 355 с.

290. Тимошенко В. І. Особистісна сторона протиправної поведінки / В. І. Тимошенко. // Держава і право: Зб. наук. праць. Юридичні і політичні науки. – 2011. – Випуск 54. – С. 3–14.

291. Тимощук В. П. Адміністративний акт: поняття та ознаки / В. П. Тимощук // Актуальні проблеми сучасної науки в дослідженнях молодих учених. – Сімферополь, 2005. – Спеціальний випуск у 2 ч. – Ч. 2. – С. 185–189.

292. Братусь С. Н. Имущественные и организационные отношения и их

правовое регулирование в СССР / С. Н. Братусь // Вопросы общей теории советского права. Сборник статей под ред. проф. С. Н. Братуся. – М., 1960. – С. 67–120.

293. Ширшикова Р. Класифікація управлінських рішень центральних органів виконавчої влади / Р. Ширшикова // Юридична Україна. – 2007. – №4. – С. 51–56.

294. Сакулина Л. Л. Механизм административно-правового регулирования реализации права граждан на информацию: дис... канд. юрид. наук: 12.00.14 / Л. Л. Сакулина; Московский ун-т МВД России. – Москва, 2006. – 210 с.

295. Григорьев А. С. Механизм индивидуального правового регулирования общественных отношений: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.01 / А. С. Григорьев; Тюмен. юрид. ин-т МВД России. – Тюмень, 2011. – С. 12.

296. Первомайський О. О. Управління об'єктами комунальної власності / О. О. Первомайський // Право власності: проблеми забезпечення, реалізації та захисту: Тези доп. та наук. повідомлень семінару молодих вчених (м.Харків, 14-15 вересня 2001 р.) / За ред. М. І. Панова. – Х., 2001. – С. 28–30.

297. Кравчук О. Передача майна державних та комунальних підприємств / О. Кравчук // Баланс. – 2007. – № 42. – С. 15–18.

298. Коломоєць Т. О. Адміністративне право України. Академічний курс: підручник. / Т. О. Коломоєць. – К., 2011. – 576 с.

299. Мелькумов И. В. Правореализующий договор в механизме правового регулирования: дис... канд. юрид. наук: 12.00.01 / И. В. Мелькумов; Владимир. юрид. ин-т Федер. службы исполнения наказаний. – Владимир, 2007. – С. 8.

300. Макаренко Л. О. Реалізація права в контексті мети правового регулювання / Л. О. Макаренко // Матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції «Правове регулювання суспільних відносин в умовах демократизації Української держави» (2012 р. м. Київ) / Укладачі: Б. В. Новіков, Т. О. Чепульченко, І. П. Голосніченко, В. Ю. Пряміцин / К., 2012. – С. 34–36.

301. Фарбер И. Е. Правосознание как форма общественного сознания /

И. Е. Фарбер. – М. – 1963. – 208 с.

302. Even, Yonatan. Appropriability and Property. *American University Law Review* 58, no. 6 (August 2009): p. 1417–1476.

303. Покровский И. Ф. Формирование правосознания личности (вопросы теории и практики) / И. Ф. Покровский. – Л., 1972. – 152 с.

304. Комаров С. А. Общая теория государства и права: Учебник. – 3-е изд., переработанное и дополненное. / С. А. Комаров. – М., 1997. – 416 с.

305. Шелестов К. О. Домінуюче праворозуміння у функціонуванні правових систем. автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.12 / К. О. Шелестов; Одеська національна юридична академія. – Одеса, 2010. – С. 9.

306. Лазарев В. В., Липень С. В. Теория государства и права: Учебник для вузов / В. В. Лазарев, С. В. Липень. – М., 1998. – С. 283.

307. Науменко О. М. Становлення і розвиток адміністративної субкультури в Україні: автореф. дис... канд. філос. наук: 09.00.03 / О. М. Науменко; Південноукраїнський державний педагогічний університет (м. Одеса) ім. К. Д. Ушинського. – Одеса – 2006. – С. 13.

308. Закон України „Про засади запобігання і протидії корупції”. // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 40. – Ст. 404.

309. Закон України „Про запобігання корупції”. // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 49. – Ст. 2056.

310. Міленін О. Л. Правосвідомість учасників дорожнього руху: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.01 / О. Л. Міленін; Національний ун-т внутрішніх справ. – Х., 2001. – С. 6.

311. Wang Liming and Liu Zhaonian, On the Property Rights System of the State Enterprises in China, 52 *Law and Contemporary Problems* (Summer 1989). P. 39–41.

312. Трудовой кодекс України. Проект від 4 грудня 2007 р. Реєстраційний № 1108. Електронний ресурс. Режим доступу [<http://rada.gov.ua>].

313. Гладких М. В. Понятие индивидуального правосознания в свете психоаналитической теории: дис... канд. юрид. наук: 12.00.01 / М. В. Гладких;

Ставропольский гос. университет. – Ставрополь, 2004. – С. 12–13.

314. Щедрин О. Г. Этнические особенности русского правосознания: дис... канд. юрид. наук: 12.00.01 / О. Г. Щедрин; Ростовский государственный университет путей сообщения. – Ростов-на-Дону, 2004. – С. 8.

315. Сербин Р. А. Правова культура – важливий фактор розбудови правової держави: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.12 / Р. А. Сербин; Національна академія внутрішніх справ України. – К., 2003. – 15 с.

316. Теорія держави і права. Академічний курс: Підручник. За ред. О. В. Зайчука, Н. М. Оніщенко. – К., 2008. – 688 с.

317. Нерсесянц В. С. Общая теория права и государства: учебник / В. С. Нерсесянц. – М., 2001. – 552 с.

318. Кистяковский Ф. Лекции по общему государственному праву / Ф. Кистяковский // Теория государства и права: Хрестоматия в 2 т. / Автор-составитель М. Н. Марченко. – М., 2007 с. – Т. 1. Государство. – С. 738–739.

319. Марченко М. Н. Проблемы общей теории государства и права: учеб. в 2-х томах / М. Н. Марченко. – М., 2008. – Т. 1. Государство. – 752 с.

320. Теория государства и права: учебник. Под ред. А. С. Пиголкина, Ю. А. Дмитриева. – М., 2010. – 744 с.

321. Кельман М. С., Мурашин О. Г. Загальна теорія держави і права: Підручник / М. С. Кельман, О. Г. Мурашин. – К. 2006. – 477 с.

322. Калюжний Р. А., Тимченко С. М., Пархоменко Н. М., Легша С. М. Загальна теорія держави і права: Навч. посіб / Р. А. Калюжний, С. М. Тимченко, Н. М. Пархоменко, С. М. Легша. – К., 2007. – 296 с.

323. Загальна теорія держави і права: підручник. За ред. М. В. Цвіка, О. В. Петришина. – Х., 2010. – С. 94.

324. Елинек Г. Общее учение о государстве. // Теория государства и права: Хрестоматия: в 2 т. / авт.-сост. М. Н. Марченко. – М., 2007. – Т. 1. Государство. – С. 751.

325. Кравець І. М. Правове становище суб'єктів організаційно-господарських повноважень: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.04 /

І. М. Кравець; Київ. нац. ун-т ім. Т.Шевченка. – К., 2008. – 16 с.

326. Чебикін Д. О. Механізми державного управління власністю на регіональному рівні: автореф. дис... канд. наук з держ. упр.: 25.00.02 / Д. О. Чебикін; Одес. регіон. ін-т держ. упр. Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. – О., 2007. – 20 с.

327. Биков Р. Ю. Механізми управління державним майном в Україні: дис. ... канд. наук з держ. упр.: 25.00.02 / Р. Ю. Биков; Акад. муніцип. упр. – К., 2010. – 242 с.

328. Кравчук О. Управління майном державної власності: функціональний аспект / О. Кравчук // Право України. – 2012. – №6. – С. 202 – 208.

329. Кравчук О. О. Адміністративні правовідносини у сфері управління майном державної власності / О. О. Кравчук // Держава і право: Зб. наук. праць. Юридичні і політичні науки. – 2011. – Випуск 53. – С. 220–227.

330. Аверьянов В. Б. Проблемы соотношения содержания деятельности и организационных структур аппарата советского государственного управления: автореф. дис... д-ра. юрид. наук: 12.00.02 / В. Б. Аверьянов; Институт государства и права АН УССР. – К., 1987. – 35 с.

331. Бахрах Д. Н. Таможенное право как институт административного права / Д. Н. Бахрах // Государство и право. – 1995. – № 3. – С. 15.

332. Общая теория права и государства: Учебник / Под ред. В. В. Лазарева. – М.: 2000. – С. 392.

333. Козлов Ю. М. Соотношение государственного и общественного управления в СССР / Ю. М. Козлов. – М., 1966. – 216 с.

334. Там, де немає контролю, процвітає корупція (інтерв'ю начальника Територіального управління Рахункової палати України в Одеській, Миколаївській і Херсонській областях А. М. Мирошникова.). Електронний ресурс. Режим доступу: [<http://www.ac-rada.gov.ua/control/main/uk/publish/article/16739849>]

335. Бачило И. Л. Функции органов управления / И. Л. Бачило. – М., 1976. – 200 с.

336. Скакун О.Ф. Теорія держави і права (Енциклопедичний курс): Підручник. Видання 2-е, перероблене і доповнене. – Х., 2009. – с. 77.
337. Теорія управління органами внутрішніх справ: Підручник / За ред. канд. юрид. наук Ю.Ф.Кравченка. – К., 1999. – С. 88.
338. Атаманчук Г.В. Проблемы методологии правового исследования. – М., 1975. – 240 с.
339. Файоль А. Общее и промышленное управление. М., 1923. – С. 5.
340. Кузьменко О. В. Курс адміністративного процесу: навч. посіб. / О. В. Кузьменко. – К., 2013. – С. 9–14.
341. Кравчук О. Проблеми правового регулювання деяких адміністративних процедур у сфері управління майном державної та комунальної власності / О. Кравчук // Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут». Політологія. Соціологія. Право: Зб. наук. праць – 2010. – №1. – С. 118–124.
342. Кравчук О. О. Адміністративно-правове регулювання передачі об'єктів права державної власності / О. О. Кравчук // Судова апеляція. – 2011. – №2. – С. 40–47.
343. Постанова Кабінету Міністрів України від 21 липня 2006 р. № 1001 „Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2015 року”. // Офіційний вісник України. – 2006. – № 30. – Ст. 2132.
344. Постанова Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 р. № 385 „Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року”. // Офіційний вісник України. – 2014. – № 70. – Ст. 1966.
345. Постанова Верховної Ради Української РСР від 26 березня 1991 р. „Про введення в дію Закону Української РСР „Про власність”. // Відомості Верховної Ради Української РСР. – 1991. – № 20. – Ст. 250.
346. Устименко В. А. Власність територіальної громади міста (господарсько-правові аспекти): автореф. дис... д-ра юрид. наук: 12.00.04 / В. А. Устименко; НАН України; Інститут економіко-правових досліджень. – Донецьк, 2007. – С. 13.

347. Постанова Ради Міністрів Української РСР від 28 квітня 1980 р. № 285 „Про порядок передачі підприємств, об'єднань, організацій, установ, будинків і споруд”. // ЗП УРСР. – 1980. – № 5. – Ст. 43.

348. Постанова Кабінету Міністрів України від 26 червня 1996 р. № 678 „Про порядок передачі державного майна”. // Зібрання постанов Уряду України. – 1996. – № 14. – Ст. 377.

349. Постанова Кабінету Міністрів України від 21 вересня 1998 р. № 1482 «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності». // Офіційний вісник України. – 1998. – №38. – Ст. 1405.

350. Савенко Н. В. Адміністративно-правові засади набуття права власності на об'єкти незавершеного та законсервованого будівництва в Україні: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.07 / Н. В. Савенко; Харківський національний ун-т внутрішніх справ. – Х., 2009. – С. 11.

351. Погрібний Д. І. Деякі питання розмежування понять «реприватизація», «деприватизація» та «визнання приватизації недійсною» / Д. І. Погрібний // Держава і право: Зб. наук. праць. Юридичні і політичні науки. Випуск 38. – К., 2007. – С. 395–399.

352. Наказ Фонду державного майна України та Міністерства економіки України від 19.05.1999 № 908/68 „Про управління державним майном, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації, але перебуває на їх балансі”. // Офіційний вісник України. – 1999. – № 26. – Ст. 1250.

353. Постанова Кабінету Міністрів України від 06.11.1995 р. № 891 „Про затвердження Положення про порядок передачі в комунальну власність державного житлового фонду, що перебував у повному господарському віданні або в оперативному управлінні підприємств, установ та організацій”. // Зібрання постанов Уряду України. – 1996. – № 3. – Ст. 92.

354. Постанова Вищого господарського суду України від 15 лютого 2011 р. № ПР30/236-10. Електронний ресурс. Режим доступу: [<http://reyestr.court.gov.ua/Review/13867360>].

355. Рішення Київської міської ради від 18 листопада 2004 р. № 578/1988 „Про організаційні заходи щодо передачі з державної власності до комунальної власності територіальної громади міста Києва незавершеної будівництвом Республіканської лікарні на вул. Милославській, 58 у Деснянському районі міста Києва”. // Хрещатик. – 2004. – № 189.

356. Пейчев К. П. Правове регулювання відчуження земельних ділянок: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.06 / К. П. Пейчев; Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого. – Х., 2005. – С. 3.

357. Закон України „Про відчуження земельних ділянок, інших об’єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності” . // Офіційний вісник України. – 2009. – № 97. – Ст. 3326.

358. Чельшева Н. Ю. Основания и способы приобретения права публичной собственности в России: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.03 / Н. Ю. Чельшева; Ур. гос. юрид. акад. – Екатеринбург, 2008. – 227 с.

359. Козлов Ю. М. Как управляется социалистическое предприятие / Ю. М. Козлов. – М., 1968. – С. 19.

360. Закон України „Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень”. // Офіційний вісник України. – 2004. – № 30 (частина 1) . – Ст. 1993.

361. Закон України „Про внесення змін до Закону України „Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень” та інших законодавчих актів України”. // Офіційний вісник України. – 2010. – № 19. – Ст. 823.

362. Кравчук О. О. Реєстрація прав на нерухомість з 2013 р. / О. О. Кравчук // Дебет-кредит. – 2013. – №1. – С. 19–23.

363. Постанова Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2013 р. № 868 „Про затвердження Порядку державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень” // Офіційний вісник України. – 2013. – № 96. – Ст. 3549.

364. Овчарук С. С. Організаційно-правові засади державної реєстрації

речових прав на нерухоме майно та їх обмежень: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.07 / С. С. Овчарук; Ін-т законодавства Верхов. Ради України. – К., 2009. – 20 с.

365. Кисіль Л. Є. Керівник підприємства: компетенція та адміністративна відповідальність / Л. Є. Кисіль; НАН України; Інститут держави і права ім. В. М. Корецького. – К., 1998. – 81 с.

366. Закон ССРСР „О государственном предприятии (объединении)”. // Ведомости Верховного Совета ССРСР. – 1987. – № 26. – Ст. 385.

367. Закон СРСР від 4 червня 1990 р. „Про підприємства в СРСР”. // Ведомости СНД ССРСР и ВС ССРСР. – 1990. – № 25. – Ст. 460.

368. Кравчук О. О. Керівник державного підприємства в системі управління майном державної власності / О. О. Кравчук // Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут». Політологія. Соціологія. Право: Зб. наук. праць. – 2010. – № 4. – С. 216–222.

369. Шульга М. Г. Административно-правовой статус администрации государственного предприятия: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.02. / М. Г. Шульга; Українська державна юридична академія. – Х., 1991. – С. 11.

370. Тимофеев Ю. Н. Управленческие отношения социалистического типа / Ю. Н. Тимофеев. – Красноярск, 1984. – 180 с.

371. Охотнікова О. М. Адміністративна відповідальність керівника державного підприємства, установи, організації в Україні: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.07. / О. М. Охотнікова; Нац. акад. держ. податк. служби України. – Ірпінь, 2004. – 20 с.

372. Гапоненко Н. В. Правовой статус генерального директора производственного объединения: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.02 / Н. В. Гапоненко. – М., 1981.

373. Управление государственной собственностью: Учебник / Под ред. В. И. Кошкина, В. М. Шупыро. – М., 1997. – 496 с.

374. Лунев В. В. Охрана социалистической собственности как функция

советского общенародного государства и роль органов внутренних дел в ее реализации: автореф...канд.юрид.наук.: 12.00.02 / В. В. Лунев; Моск. высш. школа милиции МВД СССР. – М., 1989. – 24 с.

375. Chau C., Cooper K.A., Irvine H.J. Beware the reformers: A Machiavellian view of the accounting profession and public sector reform in Australia Fifth Asia Pacific Interdisciplinary Research in Accounting (APIRA) Conference, Auckland, New Zealand, 8-10 July 2007. P. 22.

376. Постанова Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2004 р. № 467 „Про затвердження Положення про Єдиний реєстр об’єктів державної власності”. // Офіційний вісник України. – 2004. – № 15. – Ст. 1043.

377. Інформація щодо формування та ведення Єдиного реєстру об’єктів державної власності станом на 01.07.2014. Електронний ресурс. Режим доступу: [<http://www.spfu.gov.ua/>].

378. Барановська Т. В. Облікова політика підприємств в Україні: теорія і практика: автореф. дис... канд. екон. наук: 08.06.04 / Т. В. Барановська; Національний аграрний ун-т. – К., 2005. – 21 с.

379. Житний П. Є. Облікова політика в умовах розвитку фінансово-промислових систем: методологія та організація: монографія / П. Є. Житний; Східноукраїнський національний ун-т ім. Володимира Даля. – Луганськ, 2007. – 351 с.

380. Ширба М. Т. Облікова політика в системі управлінського обліку: монографія / М. Т. Ширба. – Т., 2011. – 338 с.

381. Наказ Міністерства фінансів України від 19 грудня 2006 р. № 1213 „Про затвердження Положення про порядок бухгалтерського обліку окремих активів та операцій і Змін до деяких нормативно-правових актів Міністерства фінансів України з бухгалтерського обліку”. // Офіційний вісник України. – 2006. – № 52. – Ст. 3532.

382. Кравчук О. О. Організація утримання майна на балансах державних і комунальних підприємств: проблеми адміністративно-правового забезпечення / О. О. Кравчук // Держава і право: Зб. наук. праць. Юридичні і політичні науки.

– 2009. – Випуск 46. – С. 212–218.

383. Кравчук О. О. Облік і контроль за використанням державного та комунального майна: сучасний стан і перспективи / О. О. Кравчук. // Сучасні наукові досягнення – 2008: Збірник матеріалів всеукраїнської науково-практичної конференції. – В 3-х т. – Т. III. – Миколаїв, 2008. – С. 41–44.

384. Постанова Кабінету Міністрів України від 28 лютого 2000 р. № 419 „Про затвердження Порядку подання фінансової звітності”. // Офіційний вісник України. – 2000. – № 9. – Ст. 344.

385. Курпас Ю. В. Становлення та розвиток інституту управління майном в Україні: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.03 / Ю. В. Курпас; Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. – К., 2004. – 20 с.

386. Болокан І. В. Зобов'язально-правові та спеціальні засоби захисту права власності в підприємницькій діяльності: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.03 / І. В. Болокан; Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. – К., 2008. – 20 с.

387. Основы гражданского законодательства Союза ССР и республик. Електронний ресурс. Режим доступу: [http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/PC910001.html].

388. Цивільний кодекс Української РСР. Електронний ресурс. Режим доступу: [http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/KD0008.html]

389. Гражданский кодекс Республики Молдова. Електронний ресурс. Режим доступу: [<http://lex.justice.md>].

390. Сумской Д. А. Юридические лица: учеб. пособие для студентов вузов, обучающихся по направлению подгот. и специальности «Соц. работа» / Д. А. Сумской. – М., 2008. – 255 с.

391. Чижевська Л. В. Бухгалтерський баланс: теорія і практика (на матеріалах підприємств Житомирської області): автореф. дис... канд. екон. наук: 08.06.04 / Л. В. Чижевська; Нац. аграр. ун-т. – К., 1999. – С. 7.

392. Білуха М. Т. Теорія фінансово-господарського контролю і аудиту: Підручник / М. Т. Білуха. – К., 1994. – С. 3.

393. Залюбовська І. Проблеми контрольних повноважень органів виконавчої влади / І. Залюбовська // Адміністративне право в контексті європейського вибору України. Зб. наук. праць. – К.: Міленіум, 2004. – С. 86–87.

394. Чиркин В. Е. Публичная власть / В.Е.Чиркин. – М., 2005. – С. 142–144.

395. Чиркин В. Е. Государственное и муниципальное управление: Учебник / В. Е. Чиркин. – М., 2004. – С. 173.

396. Інформація про результати проведення єдиного моніторингу ефективності управління об'єктами державної власності за 2013 рік. Електронний ресурс. Режим доступу: [<http://www.spfu.gov.ua/>].

397. Кравчук О. О. Проблеми адміністративно-правового регулювання контролю за використанням державного майна та здійсненням функцій з управління цим майном / О.О.Кравчук // Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут». Політологія. Соціологія. Право: Зб. наук. праць – 2010. – №3. – С. 145–152.

398. Скрипнюк О. Теоретичні засади реформування системи місцевого самоврядування в Україні на сучасному етапі / О. Скрипнюк // Юридична Україна. – 2010. – №1. – С. 10–15.

399. Наказ Міністерства фінансів України від 11 серпня 1994 р. № 69 „Про Інструкцію по інвентаризації основних засобів, нематеріальних активів, товарно-матеріальних цінностей, грошових коштів і документів та розрахунків”. Електронний ресурс. Режим доступу: [<http://rada.gov.ua/>].

400. Постанова Кабінету Міністрів України від 3 травня 2000 р. № 748 „Про затвердження Положення про інвентаризацію військового майна у Збройних Силах”. // Офіційний вісник України. – 2000. – № 18. – Ст. 751.

401. Наказ Головного управління Державного казначейства України від 30 жовтня 1998 р. № 90 „Про затвердження Інструкції з інвентаризації матеріальних цінностей, розрахунків та інших статей балансу бюджетних установ”. // Офіційний вісник України. – 1998. – № 46. – Ст. 1711.

402. Наказ Міністерства фінансів України від 2 вересня 2014 р. № 879 „Про

затвердження Положення про інвентаризацію активів та зобов'язань”. // Офіційний вісник України. – 2014. – № 91. – Ст. 2627.

403. Постанова Кабінету Міністрів України від 11 травня 2011 р. № 483 „Про внесення змін до деяких актів Кабінету Міністрів України”. // Офіційний вісник України. – 2011. – № 35. – Ст. 1451.

404. Постанова Кабінету Міністрів України від 7 вересня 2011 р. № 968 „Питання Державної фінансової інспекції”. // Офіційний вісник України. – 2011. – № 71. – Ст. 2684.

405. Кравчук О. О. Щодо вдосконалення адміністративно-правового забезпечення деяких управлінських процедур у сфері управління майном державної та комунальної власності / О. О. Кравчук // Сучасна наукова думка – 2010: Збірник матеріалів всеукраїнської науково-практичної конференції. – Миколаїв, 2010. – С. 63–65.

406. Кравчук О. О. Проблеми адміністративно-правового забезпечення процедур списання державного та комунального майна / О. О. Кравчук // Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут». Політологія. Соціологія. Право: Зб. наук. праць – 2010. – №2. – С. 120–126.

407. Горошанська О. О. Облік і аналіз відтворення основних засобів підприємств харчування: автореф. дис... канд. екон. наук: 08.06.04 / О. О. Горошанська; Харк. держ. акад. технології та орг. харчування. – Х., 1999. – 18 с.

408. Гаценко О. П. Облік необоротних активів в умовах формування ринкових відносин: автореф. дис... канд. екон. наук: 08.06.04 / О. П. Гаценко; Нац. аграр. ун-т. – К., 2000. – 19 с.

409. Ткаченко Н. М. Методологія бухгалтерського фінансового обліку на підприємствах України: автореф. дис... д-ра екон. наук: 08.06.04 / Н.М.Ткаченко; Київ. нац. екон. ун-т. – К., 2003. – 32 с.

410. Наказ Міністерства фінансів України від 27 квітня 2000 р. № 92 „Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 7 „Основні

засоби”. // Офіційний вісник України. – 2000. – № 21. – Ст. 871.

411. Наказ Міністерства фінансів України від 7 листопада 2003 р. № 617 „Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 27 „Необоротні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність”. // Офіційний вісник України. – 2003. – № 47. – Ст. 2464.

412. Голосниченко И. П. Административно-правовые аспекты деятельности вневедомственной охраны системы органов внутренних дел: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.02 / И. П. Голосниченко; Институт государства и права АН УССР. – К. – 1980. – 25 с.

413. Андрианов Н. Е. Конституционное закрепление функции охраны народного достояния / Н. Е. Андрианов // Правовые и организационные меры борьбы с правонарушениями против социалистической собственности: Сборник научных трудов. – Горький, 1982. – С. 42–43.

414. Денчук Р. О. Адміністративно-правова охорона комунальної власності: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.07 / Р. О. Денчук; Ін-т законодавства Верхов. Ради України. – К., 2006. – С. 4.

415. Арзамасцев А. Н. Охрана социалистической собственности по советскому гражданскому праву / А. Н. Арзамасцев. – Л., 1959. – 208 с.

416. Черников В. В. Советское государство как субъект охраны социалистической собственности / В. В. Черников // Административные правонарушения, посягающие на социалистическую собственность, и борьба с ними: Сб. науч. трудов. – Горький, 1983. – С. 28.

417. Афанасієв Р. Адміністративно-правова охорона права власності на природні ресурси / Р. Афанасієв // Юридична Україна. – 2009. – № 9. – С. 25–30.

418. Афанасієв Р. В. Адміністративно-правовий режим об'єктів права власності на природні ресурси: автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. / Р. В. Афанасієв; НАН України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького. – К., 2010. – С. 9–10.

419. Рахлин З. М. Административно-правовая охрана социалистической собственности в СССР / З. М. Рахлин // Советское государство и право. – 1964.

– №1. – С. 45–54.

420. Личенко І. О. Адміністративно-правовий захист права власності в Україні: автореф. дис... канд. юрид. наук : 12.00.07 / І. О. Личенко; Львів. нац. ун-т ім. І. Франка. – Л., 2010. – 16 с.

421. Донцов С. Е. Гражданско-правовые внедоговорные способы защиты социалистической собственности / С. Е. Донцов. – М., 1980. – 144 с.

422. Мусияка В. Л. Солидарная ответственность за причинение вреда: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.03 / В. Л. Мусияка; Харьковский юридический институт. – Х., 1976. – 20 с.

423. Дзера І. О. Цивільно-правові засоби захисту права власності в Україні / І. О. Дзера. – К., 2001. – 256 с.

424. Гридасов Ю. В. Адміністративно-правові засоби захисту права власності в Україні: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.07. / Ю. В. Гридасов; Нац. ун-т Держ. податк. служби України. – Ірпінь, 2009. – С. 12.

425. Резвых В. Д. Административно-правовая охрана социалистической собственности / В. Д. Резвых. – М., 1975. – 168 с.

426. Лазарев В. В. Применение советского права / В. В. Лазарев. – Казань, 1972. – 200 с.

427. Закон України „Про місцеві державні адміністрації”. // Офіційний вісник України. – 1999. – № 18. – Ст. 774.

428. Закон України „Про міліцію”. // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1991. – № 4. – Ст. 20.

429. Курило В. І. Організаційно-правові засади надання охоронних послуг: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.07. / В. І. Курило; Державна податкова адміністрація України, Академія держ. податкової служби України. – Ірпінь, 2003. – 20 с.

430. Шаповал В. І. Організаційно-правові основи діяльності державної служби охорони при Міністерстві внутрішніх справ України щодо попередження та припинення правопорушень: автореф. дис... канд. юрид. наук:

12.00.07 / В. І. Шаповал; Національна академія внутрішніх справ України. – К., 2005. – 20 с.

431. Галуцько В. В. Адміністративно-правові основи організації та діяльності Державної служби охорони при Міністерстві внутрішніх справ України: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.07 / В. В. Галуцько; Національна академія держ. податкової служби України. – Ірпінь, 2003. – 19 с.

432. Закон України „Про охоронну діяльність”. // Офіційний вісник України. – 2012. – № 30. – Ст. 1099.

433. Постанова Кабінету Міністрів України від 13 квітня 2011 р. № 415 „Про внесення змін до переліку об’єктів, що підлягають обов’язковій охороні підрозділами Державної служби охорони при Міністерстві внутрішніх справ за договорами”. // Офіційний вісник України, 2011. – № 28. – Ст. 1199.

434. Закон України „Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб”. // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 35. – Ст. 236.

435. Закон України „Про державну службу”. // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 52. – Ст. 490.

436. Постанова Кабінету Міністрів України від 19 червня 2013 р. № 421 „Про затвердження Порядку визначення переліку окремих особливо важливих об’єктів права державної власності, охорона яких здійснюється виключно державними підприємствами та організаціями”. // Офіційний вісник України, 2013. – № 47. – Ст. 1693.

437. Закон України „Про господарську діяльність у Збройних Силах України”. // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 48. – Ст. 408.

438. Закон України „Про наукові парки”. // Відомості Верховної Ради України. – 2009. – № 51. – Ст. 757.

439. Закон України „Про Державний бюджет України на 2007 рік”. // Офіційний вісник України. – 2006. – № 52. – Ст. 3477.

440. Серебрякова Ю. О. Договір оренди державного та комунального нерухомого майна: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.04 /

Ю. О. Серебрякова; НАН України; Інститут економіко-правових досліджень. – Донецьк, 2008. – 19 с.

441. Мусієнко В. В. Цивільно-правові аспекти договору оренди державного та комунального майна: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.03 / В. В. Мусієнко; НАН України; Інститут держави і права ім. В.М.Корецького. – К., 2003. – 20 с.

442. Віхров О. П. Організаційно-господарські правовідносини: автореф. дис... д-ра юрид. наук: 12.00.04 / О. П. Віхров; Ін-т екон.-прав. дослідж. НАН України. – Донецьк, 2009. – 30 с.

443. Кравчук О. Оренда державного майна / О. Кравчук // Дебет-Кредит. – 2013. – № 3. – С. 38–45.

444. Закон України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо орендних відносин”. // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 44. – Ст. 458.

445. Закон України „Про особливості оренди чи концесії об’єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності”. // Офіційний вісник України. – 2011. – № 60. – Ст. 2409.

446. Постанова Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2011 р. № 906 „Про затвердження Порядку проведення конкурсу на право оренди державного майна”. // Офіційний вісник України. – 2011. – № 67. – Ст. 2567.

447. Кравчук О. О. Адміністративно-правове регулювання організаційних відносин, пов’язаних із передачею в оренду державного майна / О. О. Кравчук // Судова апеляція. – 2011. – №1. – С. 83–88.

448. Наказ Фонду державного майна України від 23 серпня 2000 р. № 1774 „Про затвердження договорів оренди”. // Офіційний вісник України. – 2000. – № 52. – Ст. 2281.

449. Наказ Фонду державного майна України від 09 серпня 2007 р. № 1329 „Про внесення змін до Типового договору оренди індивідуально визначеного (нерухомого або іншого) майна, що належить до державної власності”. // Офіційний вісник України. – 2007. – № 65. – Ст. 2520.

450. Мороз М.В. Правові питання оренди майна державних підприємств: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.03 / М.В.Мороз; Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого. – Х., 2000. – 20 с.

451. Кравчук О. Складання акта приймання-передачі виконаних робіт (послуг) за договором оренди / О. Кравчук // «ГлавБух». – 2008. – № 10 (561). – С. 52.

452. Закон України „Про здійснення державних закупівель”. // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – № 33. – Ст. 471.

453. Закон України „Про здійснення державних закупівель”. // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – № 33. – Ст. 471.

454. Наказ Фонду державного майна України від 07 серпня 1997 р. № 847 „Про затвердження Порядку повернення орендованих цілісних майнових комплексів державних підприємств після припинення або розірвання договору оренди”. // Офіційний вісник України. – 1997. – № 40. – Ст. 428.

455. Кравчук О. Майновий аспект правового статусу юридичних осіб за новим Цивільним кодексом України / О. Кравчук // Право України. – 2003. – № 12. – С. 86–88.

456. Постанова Кабінету Міністрів України від 11 квітня 2012 р. № 296 „Про затвердження Порядку укладення державними підприємствами, установами, організаціями, а також господарськими товариствами, у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 відсотків, договорів про спільну діяльність, договорів комісії, доручення та управління майном”. // Офіційний вісник України. – 2012. – № 30. – Ст. 1105.

457. Головка Л. О. Правове регулювання відносин власності в Україні, Чехії та Словаччині у процесі постсоціалістичної трансформації / Л. О. Головка // Держава і право: Зб. наук. праць. Юридичні і політичні науки. Випуск 38. – К., 2007. – С. 226.

458. Право власності в Україні / За ред. Я. М. Шевченко. – К., 1996. – С. 89.

459. Кравчук О. О. Проблеми адміністративно-правового регулювання відчуження об'єктів державної та комунальної власності / О. О. Кравчук //

Судова апеляція. – 2010. – № 1. – С. 98–104.

460. Рішення Київської міської ради від 12 грудня 2006 р. № 261/318 „Про надання дозволу на списання та продаж основних засобів, які належать до комунальної власності територіальної громади міста Києва”. Електронний ресурс. Режим доступу: [http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/MR060652.html].

461. Рішення Київської міської ради від 19 лютого 2009 р. № 70/1125 „Про надання дозволу комунальному підприємству „Житлоінвестбуд-УКБ” на продаж основних засобів, які належать до комунальної власності територіальної громади міста Києва”. // Хрещатик. – 2009. – № 185.